



Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

63. aastakäik

14. detsember 2020

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2020/C 433/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2020/C 433/02	Kohtuasi C-623/17: Euroopa Kohtu (suurkoda) 6. oktoobri 2020. aasta otsus (Investigatory Powers Tribunali – London eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – Privacy International versus Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, Secretary of State for the Home Department, Government Communications Headquarters, Security Service, Secret Intelligence Service (Eelotsusetaotlus – Isikuandmete töötlemine elektroonilise side sektoris – Elektroonilise side teenuste osutajad – Liiklus- ja asukohaandmete üldine ja vahet tegemata edastamine – Riigi julgeoleku kaitse – Direktiiv 2002/58/EÜ – Kohaldamisala – Artikli 1 lõige 3 ja artikkel 3 – Elektroonilise side konfidentsiaalsus – Kaitse – Artikkel 5 ja artikli 15 lõige 1 – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artiklid 7, 8 ja 11 ning artikli 52 lõige 1 – ELL artikli 4 lõige 2)	2
---------------	--	---

2020/C 433/03	Liidetud kohtuasjad C-511/18, C-512/18 ja C-520/18: Euroopa Kohtu (suurkoda) 6. oktoobri 2020. aasta otsus (Conseil d'État', Cour constitutionnelle'i eelotsusetaotlused – Belgia, Prantsusmaa) – La Quadrature du Net (C-511/18 ja C-512/18), French Data Network (C-511/18 ja C-512/18), Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs (C-511/18 ja C-512/18), Igwan.net (C-511/18) versus Premier ministre (C-511/18 ja C-512/18), Garde des Sceaux, ministre de la Justice (C-511/18 ja C-512/18), Ministre de l'Intérieur (C-511/18), Ministre des Armées (C-511/18), Ordre des barreaux francophones et germanophone, Académie Fiscale ASBL, UA, Liga voor Mensenrechten ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, VZ, WY, XX versus Conseil des ministres (Eelotsusetaotlus – Isikuandmete töötlemine elektroonilise side sektoris – Elektroonilise side teenuste osutajad – Veebimajutusteenuste osutajad ja internetiühenduse pakkujad – Liiklus- ja asukohaandmete üldine ja vahet tegemata säilitamine – Andmete automatiseeritud analüüs – Andmetega tutvumine reaalajas – Riigi julgeoleku kaitse ja terrorismivastane võitlus – Kuritegevuse vastu võitlemine – Direktiiv 2002/58/EÜ – Kohaldamisala – Artikli 1 lõige 3 ja artikkel 3 – Elektroonilise side konfidentsiaalsus – Kaitse – Artikkel 5 ja artikli 15 lõige 1 – Direktiiv 2000/31/EÜ – Kohaldamisala – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artiklid 4, 6 – 8 ja 11 ning artikli 52 lõige 1 – ELL artikli 4 lõige 2)	3
2020/C 433/04	Kohtuasi C-521/18: Euroopa Kohtu (viies koda) 28. oktoobri 2020. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio eelotsusetaotlus – Itaalia) – Pegaso Srl Servizi Fiduciari, Sistemi di Sicurezza Srl, YW versus Poste Tutela SpA (Eelotsusetaotlus – Vee-, energetika-, transpordi- ja postiteenuste riigihankelepingute sõlmimine – Direktiiv 2014/25/EL – Artikkel 13 – Postiteenuste osutamisega seotud tegevused – Võrgustiku sektori hankijad – Avalik-õiguslikud äriühingud – Vastuvõetavus)	6
2020/C 433/05	Kohtuasi C-611/18 P: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 28. oktoobri 2020. aasta otsus – Pirelli & C. SpA versus Euroopa Komisjon, Prysmian Cavi e Sistemi Srl (Apellatsioonkaebus – Konkurents – Keelatud kokkulepped – Elektrikaablite Euroopa turg – Projektide kaupa turu jagamine – Määrus (EÜ) nr 1/2003 – Artikli 23 lõige 2 – Euroopa Komisjoni volitused trahvide valdkonnas – Rikkumise süüks panemine – Otsustava mõju tegeliku avaldamise eeldus – Põhjendamiskohustus – Põhiõigused – Nõude esitamine esmalt võlgnikule – Täielik pädevus)	6
2020/C 433/06	Liidetud kohtuasjad C-720/18 ja C-721/18: Euroopa Kohtu (neljas koda) 22. oktoobri 2020. aasta otsus (Oberlandesgericht Düsseldorf eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Ferrari S.p.A. versus DU (Eelotsusetaotlus – Õigusaktide ühtlustamine – Kaubamärgid – Direktiiv 2008/95/EÜ – Artikli 12 lõige 1 – Kaubamärgi tegelik kasutamine – Tõendamiskoormis – Artikkel 13 – Tõend kasutamise kohta „vaid osa kaupade või teenuste puhul“ – Sellist automodelit tähistav kaubamärk, mille tootmine on lõpetatud – Kaubamärgi kasutamine selle mudeli varuosade ja seotud teenuste jaoks – Kaubamärgi kasutamine kasutatud autode jaoks – ETL artikkel 351 – Saksamaa Liitvabariigi ja Šveitsi Konföderatsiooni vaheline konventsioon – Patentide, disainilahenduste ja kaubamärkide vastastikune kaitse)	7
2020/C 433/07	Kohtuasi C-112/19: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 28. oktoobri 2020. aasta otsus (Verwaltungsgericht Aachen eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Marvin M. versus Kreis Heinsberg (Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2006/126/EÜ – Artikli 2 lõige 1 ja artikli 11 lõige 4 – Juhiluba – Vastastikune tunnustamine – Tunnustamiskohustuse ulatus – Välja vahetatud juhiluba – Väljavahetamine, mis toimus, kui juhiluba väljastanud liikmesriik oli juhtimisõiguse ära võtnud – Pettus – Keeldumine tunnustada väljavahetamise teel väljastatud juhiluba)	8
2020/C 433/08	Kohtuasi C-243/19: Euroopa Kohtu (teine koda) 29. oktoobri 2020. aasta otsus (Augstākās tiesa (Senāts) eelotsusetaotlus – Läti) – A versus Veselības ministrija (Eelotsusetaotlus – Sotsiaalkindlustus – Määrus (EÜ) nr 883/2004 – Artikli 20 lõige 2 – Direktiiv 2011/24/EL – Artikli 8 lõiked 1 ja 5 ning lõike 6 punkt d – Ravikindlustus – Muus liikmesriigis kui kindlustajaliikmesriigis osutatud haiglaraviteenused – Eelloa andmisest keeldumine – Haiglaravi, mida on võimalik tõhusalt tagada kindlustajaliikmesriigis – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 21 – Erinev kohtlemine usutunnistuse alusel)	9

2020/C 433/09	Kohtuasi C-273/19 P: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 22. oktoobri 2020. aasta otsus – Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus – Vahekohtuklausel – Määrus (EL, Euratom) nr 1605/2002 – Artikkel 52 – Määrus (EL) nr 2321/2002 – Otsus nr 1513/2002/EL – Toetusleping – Projekt „Sensation“ – Kuues raamprogramm – Toetuskõlblikud kulud – Huvide konflikt – Tõendamiskoormis – Tööajatabelid – Auditoriuanne – Tõenduslik väärtus – Usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõte – Proportsionaalsuse põhimõte)	10
2020/C 433/10	Kohtuasi C-274/19 P: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 22. oktoobri 2020. aasta otsus – Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus – Vahekohtuklausel – Määrus (EL, Euratom) nr 1605/2002 – Määrus (EL, Euratom) nr 2342/2002 – Määrus (EL) nr 1906/2006 – Actibio toetusleping – Actibio projekt – Seitsmes raamprogramm – Toetuskõlblikud kulud – Huvide konflikt – Tõendamiskoormis – Tööajatabelid – Auditoriuanne – Tõendav väärtus – Proportsionaalsuse põhimõte)	10
2020/C 433/11	Kohtuasi C-275/19: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 22. oktoobri 2020. aasta otsus (Supremo Tribunal de Justiça eelotsusetaotlus – Portugal) – Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd versus Santa Casa da Misericórdia de Lisboa (Eelotsusetaotlus – Tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord – Mõiste „tehnilised eeskirjad“ – Liikmesriikide kohustus teavitada Euroopa Komisjoni kõigist tehniliste eeskirjade eelnõudest – Tehnilised eeskirjad, millele ei saa eraõiguslike isikute vastu tugineda, sest nendest ei ole teatatud – Kohaldamata jätmine teenuseosutajate suhtes)	11
2020/C 433/12	Kohtuasi C-313/19 P: Euroopa Kohtu (esimene koda) 28. oktoobri 2020. aasta otsus – Associazione Nazionale GranoSalus – Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus – Taimekaitsevahendite turuleviimine – Määrus (EÜ) nr 1107/2009 – Toimeaine glüfosaat heakskiitmise pikendamine – Rakendusmäärus (EL) 2017/2324 – Ühenduse esitatud tühistamishagi – Vastuvõetavus – Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 263 neljas lõik – Halduse üldakt, mis ei vaja rakendusmeetmeid – Otseselt puudutatud isik)	12
2020/C 433/13	Kohtuasi C-321/19: Euroopa Kohtu (esimene koda) 28. oktoobri 2020. aasta otsus (Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen eelotsusetaotlus – Saksamaa) – BY, CZ versus Bundesrepublik Deutschland (Eelotsusetaotlus – Direktiiv 1999/62/EÜ – Direktiiv 2006/38/EÜ – Raskete kaubaveokite maksustamine teatavate infrastruktuuride kasutamise eest – Artikli 7 lõige 9 – Artikli 7a lõiked 1 ja 2 – Teemaks – Infrastruktuurikulude katmise põhimõte – Infrastruktuurikulud – Kasutuskulud – Liikluspolitsei kulud – Kulude ületamine – Vahetu õigusemõju – Liiga kõrge teemaksumäära põhjendamine tagantjärele – Kohtuotsuse ajalise kehtivuse piiramine)	12
2020/C 433/14	Kohtuasi C-576/19 P: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 29. oktoobri 2020. aasta otsus – Intercept Pharma Ltd, Intercept Pharmaceuticals, Inc. versus Euroopa Ravimiamet (Apellatsioonkaebus – Liidu institutsioonide, organite või asutuste dokumentidega tutvumine – Määrus (EÜ) nr 1049/2001 – Artikli 4 lõike 2 teine taane – Kohtumenetlust kaitsev erand – Artikli 4 lõike 2 esimene taane – Ärihuve kaitsev erand – Inimervishoius kasutatava ravimi müügiloo taotluse raames esitatud dokumendid – Otsus võimaldada kolmandal isikul dokumentidega tutvuda)	13
2020/C 433/15	Kohtuasi C-608/19: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 28. oktoobri 2020. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus – Itaalia) – Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL) versus Zennaro Giuseppe Legnami Sas di Zennaro Mauro & C. (Eelotsusetaotlus – Riigiabi – Määrus (EL) nr 1407/2013 – Artikkel 3 – Väheste tähtsusega abi – Artikkel 6 – Järelevalve – Ettevõtjad, kes ületavad väheste tähtsusega abi ülemmäära kumuleerumise tõttu varem saadud abiga – Võimalus valida varem antud abi vähendamise või sellest loobumise vahel, et pidada kinni väheste tähtsusega abi ülemmäärast)	14

2020/C 433/16	Kohtuasi C-637/19: Euroopa Kohtu (viies koda) 28. oktoobri 2020. aasta otsus (Svea hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstoleni eelotsusetaotlus – Rootsi) – BY <i>versus</i> CX (Eelotsusetaotlus – Autoriõigus ja sellega kaasnevad õigused – Direktiiv 2001/29/EÜ – Infoühiskond – Autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamine – Artikli 3 lõige 1 – Üldsusele edastamine – Mõiste „üldsus“ – Kaitstud teose elektroonilisel teel esitamine kohtule tõendina kohtumenetluses)	14
2020/C 433/17	Kohtuasi C-702/19 P: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 22. oktoobri 2020. aasta otsus – Silver Plastics GmbH & Co. KG, Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG <i>versus</i> Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus – Konkurents – Keelatud kokkulepe – Jaemüügiks mõeldud toiduainete pakendamise turg – ELTL artikli 101 rikkumise tuvastamise otsus – Määrus (EÜ) nr 1/2003 – Artikkel 23 – Euroopa inimõiguste konventsiooni artikkel 6 – Põhiõigus õiglasele kohtulikule arutamisele – Poolte võrdsuse põhimõte – Õigus „vastandamisele“ – Tunnistajate ärakuulamine – Põhjendamine – Üks ja vältav rikkumine – Trahvi ülempiir)	15
2020/C 433/18	Kohtuasi C-623/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim (Poola) 3. oktoobril 2018 – Prokuratura Rejonowa w Ślubicach <i>versus</i> BQ	15
2020/C 433/19	Kohtuasi C-361/20 P: YG 4. augustil 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 28. mai 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-518/18: YG <i>versus</i> komisjon	16
2020/C 433/20	Kohtuasi C-372/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzgericht (Austria) 6. augustil 2020 – QY <i>versus</i> Finanzamt Wien für den 8., 16. und 17. Bezirk	16
2020/C 433/21	Kohtuasi C-388/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 14. augustil 2020 – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. <i>versus</i> Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG	18
2020/C 433/22	Kohtuasi C-421/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksamaa) 8. septembril 2020 – Acacia Srl <i>versus</i> Bayerische Motoren Werke Aktiengesellschaft	19
2020/C 433/23	Kohtuasi C-434/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Frankfurt am Main (Saksamaa) 16. septembril 2020 – flightright GmbH <i>versus</i> SunExpressGünes Ekspres Havacilik A.S.	20
2020/C 433/24	Kohtuasi C-435/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Saksamaa) 16. septembril 2020 – C <i>versus</i> Saksamaa Liitvabariik	20
2020/C 433/25	Kohtuasi C-438/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Düsseldorf (Saksamaa) 18. septembril 2020 – BT <i>versus</i> Eurowings GmbH	21
2020/C 433/26	Kohtuasi C-442/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Nürnberg (Saksamaa) 21. septembril 2020 – flightright GmbH <i>versus</i> Ryanair Designated Activity Company	22
2020/C 433/27	Kohtuasi C-443/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Nürnberg (Saksamaa) 21. septembril 2020 – flightright GmbH <i>versus</i> Ryanair Designated Activity Company	22
2020/C 433/28	Kohtuasi C-444/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Nürnberg (Saksamaa) 21. septembril 2020 – flightright GmbH <i>versus</i> Ryanair Designated Activity Company	23
2020/C 433/29	Kohtuasi C-445/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Nürnberg (Saksamaa) 21. septembril 2020 – PN ja LM <i>versus</i> Ryanair Designated Activity Company	24

2020/C 433/30	Kohtuasi C-449/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 22. septembril 2020 – Real Vida Seguros SA versus Autoridade Tributária e Aduaneira	24
2020/C 433/31	Kohtuasi C-451/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Korneuburg (Austria) 23. septembril 2020 – Airhelp Limited versus Austrian Airlines AG	25
2020/C 433/32	Kohtuasi C-454/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rayonen sad Lukovit (Bulgaaria) 23. septembril 2020 – Kriminaalasi järgmise isiku suhtes: AZ	25
2020/C 433/33	Kohtuasi C-456/20 P: Crédit agricole SA 21. septembril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda laiendatud koosseisus) 8. juuli 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-576/18: Crédit agricole SA versus EKP	26
2020/C 433/34	Kohtuasi C-457/20 P: Crédit agricole Corporate and Investment Banki 21. septembril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda laiendatud koosseisus) 8. juuli 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-577/18: Crédit agricole Corporate and Investment Bank versus EKP	27
2020/C 433/35	Kohtuasi C-458/20 P: CA Consumer Finance'i 21. septembril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda laiendatud koosseisus) 8. juuli 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-578/18: CA Consumer Finance versus EKP	28
2020/C 433/36	Kohtuasi C-462/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Milano (Itaalia) 25. septembril 2020 – Associazione per gli Studi Giuridici sull'Immigrazione (ASGI) jt versus Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per le politiche della famiglia, Ministero dell'Economia e delle Finanze	28
2020/C 433/37	Kohtuasi C-464/20 P: KF 26. septembril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 10. juuli 2020. aasta määruse peale kohtuasjas T-619/19: KF versus Satcen	29
2020/C 433/38	Kohtuasi C-467/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hamburg (Saksamaa) 28. septembril 2020 – BC versus Deutsche Lufthansa AG	31
2020/C 433/39	Kohtuasi C-470/20: Eelotsusetaotlus, mille esitas Riigikohus (Eesti) 29. septembril 2020 – AS Veejaam, OÜ Espo versus Elering AS	31
2020/C 433/40	Kohtuasi C-473/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sofiyski rayonen sad (Bulgaaria) 30. septembril 2020 – „INVEST FUND MANAGEMENT“ AD versus Komisiya za finansov nadzor	32
2020/C 433/41	Kohtuasi C-484/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht München (Saksamaa) 1. oktoobril 2020 – Vodafone Kabel Deutschland GmbH versus Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.	33
2020/C 433/42	Kohtuasi C-487/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Alba Iulia (Rumeenia) 2. oktoobril 2020 – SC Philips Orăștie S.R.L. versus Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	34
2020/C 433/43	Kohtuasi C-489/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu) 2. oktoobril 2020 – UB versus Kauno teritorinė muitinė	34
2020/C 433/44	Kohtuasi C-490/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad Sofia-Grad (Bulgaaria) 2. oktoobril 2020 – V.M.A. versus Stolichna Obsthina, Rayon „Pancharevo“	35

2020/C 433/45	Kohtuasi C-497/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 30. septembril 2020 – Randstad Italia SpA versus Umana SpA jt	36
2020/C 433/46	Kohtuasi C-499/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Symvoulia tis Epikrateias (Kreeka) 1. oktoobril 2020 – DIMCO Dimovasili M.I.K.E. versus Ypourgos Perivallontos kai Energeias	37
2020/C 433/47	Kohtuasi C-508/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) 9. oktoobril 2020 – RM versus Landespolizeidirektion Steiermark	38
2020/C 433/48	Kohtuasi C-510/20: 12. oktoobril 2020 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Bulgaaria Vabariik	39
2020/C 433/49	Kohtuasi C-520/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad Silistra (Bulgaaria) 16. oktoobril 2020 – DB, LY versus Nachalnik na Rayonno upravlennie Silistra pri Oblastna direktsia na Ministerstvo na vatrešnite raboti	40
Üldkohus		
2020/C 433/50	Liidetud kohtuasjad T-479/11 RENV ja T-157/12 RENV: Üldkohtu 5. oktoobri 2020. aasta otsus – Prantsusmaa ja IFP Énergies nouvelles versus komisjon (Riigiabi – Naftaalane teadustegevus – Prantsusmaa rakendatud abikava – Kaudne ja piiramatult riigitagatis, mis kaasnes IFPENile avalik-õigusliku tööstus- ja kaubandusametuse staatuse andmisega – Eelis – Eelise olemasolu eeldamine – Proportsionaalsus)	41
2020/C 433/51	Kohtuasi T-316/18: Üldkohtu 15. oktoobri 2020. aasta otsus – První novínová společnost versus komisjon (Riigiabi – Postisektor – Universaalseenuse osutamise kohustus – Otsus jätta vastuväited esitamata – Menetlusõiguste kaitse – Menetluse kestus – Juhtumi täielik ja piisav uurimine komisjoni poolt – Hüvitis universaalseenuse osutamise kohustuse täitmise eest – Üldist majandushuvi pakkuv teenus – Direktiiv 97/67/EÜ – Välditud netokulude meetod – Põhjendamiskohustus)	42
2020/C 433/52	Kohtuasi T-583/18: Üldkohtu 5. oktoobri 2020. aasta otsus – GVN versus komisjon (Riigiabi – Ühistransport – Avaliku teenindamise kohustustega kaasnevate kulude hüvitamine – Kohustus kehtestada maksimumtariifid õpilastele, üliõpilastele, praktikantidele ja liikumispuudega isikutele – Alam-Saksi liidumaa ühistranspordiseadus (Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz) § 7a – Otsus jätta vastuväited esitamata – Määruse (EL) nr 1370/2007 artikli 3 lõiked 2 ja 3 – Liidumaa rahaliste vahendite ülekandmine kohaliku omavalitsuse tasemel ametiasutustele, kes korraldavad reisijate vedu – Mõiste „abi“)	42
2020/C 433/53	Kohtuasi T-597/18: Üldkohtu 5. oktoobri 2020. aasta otsus – Hermann Albers versus komisjon (Riigiabi – Ühistransport – Avaliku teenindamise kohustustega kaasnevate kulude hüvitamine – Kohustus kehtestada maksimumtariifid õpilastele, üliõpilastele, praktikantidele ja liikumispuudega isikutele – Alam-Saksi liidumaa ühistranspordiseadus (Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz) § 7a – Otsus jätta vastuväited esitamata – Määruse (EL) nr 1370/2007 artikli 3 lõiked 2 ja 3 – Liidumaa rahaliste vahendite ülekandmine kohaliku omavalitsuse tasemel ametiasutustele, kes korraldavad reisijate vedu – Mõiste „abi“ – Teatamiskohustus)	43
2020/C 433/54	Kohtuasi T-48/19: Üldkohtu 15. oktoobri 2020. aasta otsus – smart things solutions versus EUIPO – Samsung Electronics (smart:things) (Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu kujutismärk smart:things – Absoluutne keeldumispõhjus – Kirjeldavus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c – Määruse 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkt a – Määruse 2017/1001 artikli 95 lõige 1)	44
2020/C 433/55	Kohtuasi T-249/19: Üldkohtu 15. oktoobri 2020. aasta otsus – Karpeta-Kovalyova versus komisjon (Avalik teenistus – Lepingulised töötajad – Töötasu – Otsus, millega keelduti maksmast kodumaalt lahkumise toetust, päevaraha ja sisseseadmistoetust ning hüvitamast kolimis- ja reisikulusid teenistusse asumise korral – Personalieeskirjade VII lisa artikli 4 lõike 1 punkt a – Diplomaatiline staatus – Viieaastane võrdlusperiood – Mõiste „alaline elukoht“)	45

2020/C 433/56	Kohtuasi T-349/19: Üldkohtu 15. oktoobri 2020. aasta otsus – Decathlon <i>versus</i> EUIPO – Athlon Custom Sportswear (athlon custom sportswear) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu kujutismärgi athlon custom sportswear taotlus – Varasem Euroopa Liidu sõnamärk DECATHLON – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosuse puudumine – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)	45
2020/C 433/57	Kohtuasi T-607/19: Üldkohtu 15. oktoobri 2020. aasta otsus – Itinerant Show Room <i>versus</i> EUIPO (FAKE DUCK) (Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu kujutismärgi FAKE DUCK taotlus – Absoluutne keeldumispõhjus – Kirjeldavus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c – Võrdse kohtlemise ja seaduslikkuse põhimõtted)	46
2020/C 433/58	Kohtuasi T-788/19: Üldkohtu 15. oktoobri 2020. aasta otsus – Body Attack Sports Nutrition <i>versus</i> EUIPO – Sakkari (Sakkattack) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu kujutismärgi Sakkattack taotlus – Varasemad rahvusvahelised sõnamärgid ATTACK ja Body Attack ja varasem kujutismärk Body Attack SPORTS NUTRITION – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)	46
2020/C 433/59	Kohtuasi T-818/19: Üldkohtu 15. oktoobri 2020. aasta otsus – Dvectis CZ <i>versus</i> EUIPO – Yado (Istmepadi) (Ühenduse disainilahendus – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Istmepatja kujutav registreeritud ühenduse disainilahendus – Varasem ühenduse disainilahendus – Kehtetuse alus – Eristatavuse puudumine – Asjatundlik kasutaja – Autori vabadusaste – Erineva üldmulje puudumine – Määruse (EÜ) nr 6/2002 artikkel 6 ja artikli 25 lõike 1 punkt b – Põhjendamiskohustus)	47
2020/C 433/60	Kohtuasi T-847/19: Üldkohtu 5. oktoobri 2020. aasta otsus – X-cen-tek <i>versus</i> EUIPO – Altenloh, Brinck & Co. (PAX) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu sõnamärgi PAX taotlus – Varasemad Euroopa Liidu ja rahvusvahelised kujutismärgid SPAX – Suhteline keeldumispõhjus – Domineeriv osa – Neutraliseerimise puudumine – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) – Õiguse ajaline kohaldamine)	48
2020/C 433/61	Kohtuasi T-851/19: Üldkohtu 15. oktoobri 2020. aasta otsus – Body Attack Sports Nutrition <i>versus</i> EUIPO – Sakkari (SAKKATTACK) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu kujutismärgi SAKKATTACK taotlus – Varasemad rahvusvahelised sõnamärgid ATTACK ja Body Attack ja siseriiklik kujutismärk Body Attack SPORTS NUTRITION – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)	48
2020/C 433/62	Kohtuasi T-2/20: Üldkohtu 15. oktoobri 2020. aasta otsus – Laboratorios Ern <i>versus</i> EUIPO – Bio-tec Biologische Naturverpackungen (BIOPLAST BIOPLASTICS FOR A BETTER LIFE) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu nimetav rahvusvaheline registreering – Kujutismärk BIOPLAST BIOPLASTICS FOR A BETTER LIFE – Varasem siseriiklik sõnamärk BIOPLAK – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosuse puudumine – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)	49
2020/C 433/63	Kohtuasi T-49/20: Üldkohtu 15. oktoobri 2020. aasta otsus – Rothenberger <i>versus</i> EUIPO – Paper Point (ROBOX) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu sõnamärgi ROBOX taotlus – Varasem Euroopa Liidu sõnamärk OROBOX – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Kaupade iseseisev alamkateooria – Kirjeldava osa arvesse võtmine – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) . . .	50
2020/C 433/64	Kohtuasi T-180/20: Üldkohtu 6. oktoobri 2020. aasta määrus – Sharpston <i>versus</i> nõukogu ja liikmesriikide valitsuste esindajate konverents (Tühistamishagi – Ühendkuningriigi väljaastumine Euroopa Liidust – Liikmesriikide valitsuste esindajate konverentsi deklaratsioon Ühendkuningriigi väljaastumise tagajärgede kohta Euroopa Kohtu kohtujuristidele – Vaidlustamatu akt – Vastuvõetamatus)	50
2020/C 433/65	Kohtuasi T-184/20: Üldkohtu 6. oktoobri 2020. aasta määrus – Sharpston <i>versus</i> Euroopa Liidu Kohus (Tühistamishagi – Ühendkuningriigi väljaastumine Euroopa Liidust – Euroopa Kohtu presidendi kiri, milles ta kutsub liikmesriike üles nimetama ametisse kohtujuristi – Vaidlustamatu akt – Vastuvõetamatus)	51

2020/C 433/66	Kohtuasi T-550/20: Üldkohtu 6. oktoobri 2020. aasta määrus – Sharpston <i>versus</i> nõukogu ja liikmesriikide valitsuse esindajad (Tühistamishagi – Ühendkuningriigi väljaastumine Euroopa Liidust – Liikmesriikide valitsuste esindajate otsus nimetada ametisse Euroopa Kohtu kohtujurist – Vaidlustamatu akt – Ilmselge vastuvõetamatus)	51
2020/C 433/67	Kohtuasi T-575/20: 11. septembril 2020 esitatud hagi – OD <i>versus</i> komisjon	52
2020/C 433/68	Kohtuasi T-576/20: 17. septembril 2020 esitatud hagi – Evropská vodní doprava-spéd. jt <i>versus</i> parlament ja nõukogu	53
2020/C 433/69	Kohtuasi T-586/20: 24. septembril 2020 esitatud hagi – MN <i>versus</i> Europol	55
2020/C 433/70	Kohtuasi T-587/20: 24. septembril 2020 esitatud hagi – MO <i>versus</i> nõukogu	55
2020/C 433/71	Kohtuasi T-608/20: 29. septembril 2020 esitatud hagi – JD <i>versus</i> EIP	56
2020/C 433/72	Kohtuasi T-614/20: 1. oktoobril 2020 esitatud hagi – Casino, Guichard-Perrachon <i>versus</i> komisjon	58
2020/C 433/73	Kohtuasi T-618/20: 5. oktoobril 2020 esitatud hagi – FZ jt <i>versus</i> komisjon	59
2020/C 433/74	Kohtuasi T-619/20: 5. oktoobril 2020 esitatud hagi – FJ jt <i>versus</i> Euroopa välisteenistus	60
2020/C 433/75	Kohtuasi T-625/20: 5. oktoobril 2020 esitatud hagi – Les Mousquetaires ja ITM Entreprises <i>versus</i> komisjon	60
2020/C 433/76	Kohtuasi T-629/20: 15. oktoobril 2020 esitatud hagi – Delifruit <i>versus</i> Euroopa Komisjon	61
2020/C 433/77	Kohtuasi T-638/20: 15. oktoobril 2020 esitatud hagi – JP <i>versus</i> komisjon	62
2020/C 433/78	Kohtuasi T-639/20: 22. oktoobril 2020 esitatud hagi – TIB Chemicals <i>versus</i> komisjon	62
2020/C 433/79	Kohtuasi T-646/20: 23. oktoobril 2020 esitatud hagi – NG jt <i>versus</i> nõukogu ja parlament	64
2020/C 433/80	Kohtuasi T-649/20: 27. oktoobril 2020 esitatud hagi – ühisettevõtte Clean Sky 2 <i>versus</i> NG	65
2020/C 433/81	Kohtuasi T-653/20: 28. oktoobril 2020 esitatud hagi – Mylan Ireland <i>versus</i> EMA	65
2020/C 433/82	Kohtuasi T-657/20: 30. oktoobril 2020 esitatud hagi – Ryanair <i>versus</i> komisjon	66
2020/C 433/83	Kohtuasi T-658/20: 2. novembril 2020 esitatud hagi – Jakober <i>versus</i> EUIPO (Tassi kuju)	67
2020/C 433/84	Kohtuasi T-298/18: Üldkohtu 30. septembri 2020. aasta määrus – Banco Comercial Português jt <i>versus</i> komisjon	67
2020/C 433/85	Kohtuasi T-694/18: Üldkohtu 30. septembri 2020. aasta määrus – DEI <i>versus</i> komisjon	68

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas**(2020/C 433/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 423, 7.12.2020

Eelmised väljaanded

ELT C 414, 30.11.2020

ELT C 399, 23.11.2020

ELT C 390, 16.11.2020

ELT C 378, 9.11.2020

ELT C 371, 3.11.2020

ELT C 359, 26.10.2020

Käesolevad tekstid on kättesaadavad

EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (suurkoda) 6. oktoobri 2020. aasta otsus (Investigatory Powers Tribunali – London eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – Privacy International versus Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, Secretary of State for the Home Department, Government Communications Headquarters, Security Service, Secret Intelligence Service

(Kohtuasi C-623/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Isikuandmete töötlemine elektroonilise side sektoris – Elektroonilise side teenuste osutajad – Liiklus- ja asukohaandmete üldine ja vahet tegemata edastamine – Riigi julgeoleku kaitse – Direktiiv 2002/58/EÜ – Kohaldamisala – Artikli 1 lõige 3 ja artikkel 3 – Elektroonilise side konfidentsiaalsus – Kaitse – Artikkel 5 ja artikli 15 lõige 1 – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artiklid 7, 8 ja 11 ning artikli 52 lõige 1 – ELL artikli 4 lõige 2)

(2020/C 433/02)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Investigatory Powers Tribunal – London

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Privacy International

Vastustajad: Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, Secretary of State for the Home Department, Government Communications Headquarters, Security Service, Secret Intelligence Service

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiivi 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuse kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiviga 2009/136/EÜ), artikli 1 lõiget 3, artiklit 3 ja artikli 15 lõiget 1 tuleb lähtuvalt ELL artikli 4 lõikest 2 tõlgendada nii, et selle direktiivi kohaldamisalasse kuuluvad liikmesriigi õigusnormid, mis võimaldavad riigiasutusel panna elektroonilise side teenuste osutajatele riigi julgeoleku kaitsmise eesmärgil kohustuse edastada julgeoleku- ja luureteenistustele liiklus- ja asukohaandmeid.

2. Direktiivi 2002/58 (muudetud direktiiviga 2009/136) artikli 15 lõiget 1 tuleb lähtuvalt ELL artikli 4 lõikest 2 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitest 7, 8 ja 11 ja artikli 52 lõikest 1 tõlgendada nii, et selle sättega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis võimaldavad riigiasutusel panna elektroonilise side teenuste osutajatele riigi julgeoleku kaitsmise eesmärgil kohustuse edastada üldiselt ja vahet tegemata liiklus- ja asukohaandmeid julgeoleku- ja luureteenistustele.

(¹) ELT C 22, 22.1.2018.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 6. oktoobri 2020. aasta otsus (Conseil d'État', Cour constitutionnelle'i eelotsusetaotlused – Belgia, Prantsusmaa) – La Quadrature du Net (C-511/18 ja C-512/18), French Data Network (C-511/18 ja C-512/18), Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs (C-511/18 ja C-512/18), Igwan.net (C-511/18) versus Premier ministre (C-511/18 ja C-512/18), Garde des Sceaux, ministre de la Justice (C-511/18 ja C-512/18), Ministre de l'Intérieur (C-511/18), Ministre des Armées (C-511/18), Ordre des barreaux francophones et germanophone, Académie Fiscale ASBL, UA, Liga voor Mensenrechten ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, VZ, WY, XX versus Conseil des ministres

(Liidetud kohtuasjad C-511/18, C-512/18 ja C-520/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Isikuandmete töötlemine elektroonilise side sektoris – Elektroonilise side teenuste osutajad – Veebimajutusteenuste osutajad ja internetiühenduse pakkujad – Liiklus- ja asukohaandmete üldine ja vahet tegemata säilitamine – Andmete automatiseeritud analüüs – Andmetega tutvumine reaajas – Riigi julgeoleku kaitse ja terrorismivastane võitlus – Kuritegevuse vastu võitlemine – Direktiiv 2002/58/EÜ – Kohaldamisala – Artikli 1 lõige 3 ja artikkel 3 – Elektroonilise side konfidentsiaalsus – Kaitse – Artikkel 5 ja artikli 15 lõige 1 – Direktiiv 2000/31/EÜ – Kohaldamisala – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artiklid 4, 6 – 8 ja 11 ning artikli 52 lõige 1 – ELL artikli 4 lõige 2)

(2020/C 433/03)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotlused esitanud kohtud

Conseil d'État, Cour constitutionnelle

Põhikohtuasja pooled

(kohtuasjad C-511/18 ja C-512/18)

Kaebajad: La Quadrature du Net (C-511/18 ja C-512/18), French Data Network (C-511/18 ja C-512/18), Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs (C-511/18 ja C-512/18), Igwan.net (C-511/18)

Vastustajad: Premier ministre (C-511/18 ja C-512/18), Garde des Sceaux, ministre de la Justice (C-511/18 ja C-512/18), Ministre de l'Intérieur (C-511/18), Ministre des Armées (C-511/18)

Menetluses osalesid: Privacy International (C-512/18), Center for Democracy and Technology (C-512/18)

(kohtuasi C-520/18)

Kaebajad: Ordre des barreaux francophones et germanophone, Académie Fiscale ASBL, UA, Liga voor Mensenrechten ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, VZ, WY, XX

Vastustaja: Conseil des ministres

Menetluses osales: Child Focus (C-520/18)

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiivi 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuse kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiviga 2009/136/EÜ), artikli 15 lõiget 1 tuleb lähtuvalt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitest 7, 8 ja 11 ning artikli 52 lõikest 1 tõlgendada nii, et sellega on vastuolus seadusandlikud meetmed, milles on artikli 15 lõikes 1 nimetatud eesmärkidel ennetava meetmena ette nähtud liiklus- ja asukohaandmete üldine ja vahet tegemata säilitamine. Seevastu ei ole direktiivi 2002/58 (muudetud direktiiviga 2009/136) artikli 15 lõikega 1, tõlgendatuna lähtuvalt põhiõiguste harta artiklitest 7, 8 ja 11 ning artikli 52 lõikest 1, vastuolus seadusandlikud meetmed, mis

- võimaldavad riigi julgeoleku kaitse eesmärgil teha elektroonilise side teenuste osutajatele ettekirjutuse säilitada liiklus- ja asukohaandmeid üldiselt ja vahet tegemata olukordades, kus asjaomane liikmesriik seisab silmitsi riigi julgeolekut ähvardava suure ohuga, mis osutub tõeliseks ja vahetuks või ettearvatavaks, kusjuures ettekirjutuse tegemise otsust võib tõhusalt kontrollida kas kohus või sõltumatu haldusasutus – kelle otsus on siduv –, selleks et teha kindlaks, kas esineb üks neist olukordadest ning kas on järgitud tingimusi ja tagatise, mis peavad olema ette nähtud, ning ettekirjutus peab olema ajaliselt piiratud sellega, mis on tingimata vajalik, kuid seda võib ohu püsimise korral pikendada;
- näevad ette riigi julgeoleku kaitsmise, raskete kuritegude vastu võitlemise ja avalikku julgeolekut ähvardava suure ohu ennetamise eesmärgil liiklus- ja asukohaandmete eesmärgipärase säilitamise, mis on objektiivsete ja mittediskrimineerivate asjaolude alusel piiritletud vastavalt andmesubjektide kategooriatele või geograafilise kriteeriumi põhjal ja ajaliselt piiratud tingimata vajalikuga, kuid mida on võimalik pikendada;
- näevad ette sideühenduse lähtepunktile omistatud IP-aadresside üldise ja vahet tegemata säilitamise riigi julgeoleku kaitsmise, raskete kuritegude vastu võitlemise ja avalikku julgeolekut ähvardava suure ohu ennetamise eesmärgil ajavahemikuks, mis on piiratud tingimata vajalikuga;
- näevad ette riigi julgeoleku kaitsmise, kuritegevuse vastu võitlemise ja avaliku julgeoleku kaitsmise eesmärgil elektroonilise side vahendite kasutajate identiteediga seotud andmete üldise ja vahet tegemata säilitamise ning
- võimaldavad raskete kuritegude vastu võitlemise ja seda enam riigi julgeoleku kaitse eesmärgil teha pädeva asutuse otsusega, mille suhtes teostatakse tõhusat kohtulikku kontrolli, elektroonilise side teenuste osutajatele ettekirjutuse nende valduses olevaid liiklus- ja asukohaandmeid kindlaksmääratud ajaks kiiresti säilitada,

kui need meetmed tagavad selgete ja täpsete reeglitega, et kõnealuste andmete säilitamisel järgitakse sellega seotud materiaalõiguslikke ja menetluslikke tingimusi ning et andmesubjektidel on tõhusad tagatised kuritarvituste ohu vastu.

2. Direktiivi 2002/58 (muudetud direktiiviga 2009/136) artikli 15 lõiget 1 tuleb lähtuvalt põhiõiguste harta artiklitest 7, 8 ja 11 ning artikli 52 lõikest 1 tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus riigisisised õigusnormid, millega on elektroonilise side teenuste osutajatele pandud kohustus esiteks liiklus- ja asukohaandmeid automatiseeritult analüüsida ja reaajas koguda ning teiseks kasutatud lõppseadmete asukohta puudutavaid tehnilisi andmeid reaajas koguda, kui
- automatiseeritud analüüsi kasutamine on piiratud olukordadega, kus liikmesriik seisab silmitsi riigi julgeolekut ähvardava suure ohuga, mis osutub tõeliseks ja vahetuks või ettearvatavaks, kusjuures selle analüüsi kasutamist saab tõhusalt kontrollida kas kohus või sõltumatu haldusasutus – kelle otsus on siduv –, selleks et teha kindlaks, kas esineb meedet õigustav olukord ning kas on järgitud tingimusi ja tagatise, mis peavad olema ette nähtud, ning kui
 - liiklus- ja asukohaandmete reaajas kogumine on piiratud isikutega, kelle puhul on mõjuv põhjus kahtlustada, et nad on ühel või teisel viisil seotud terrorismiga, ning seda kontrollib enne kas kohus või sõltumatu haldusasutus – kelle otsus on siduv –, selleks et tagada, et andmete reaajas kogumiseks antakse luba üksnes tingimata vajaliku piires. Nõuetekohaselt põhjendatud kiireloomulisel juhul peab kontroll toimuma lühikese aja jooksul.
3. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta) tuleb tõlgendada nii, et see ei ole kohaldatav valdkonnas, mis puudutab side konfidentsiaalsuse ja füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel infoühiskonna teenuste raames, kuna seda kaitset reguleerib olenevalt olukorrast kas direktiiv 2002/58 (muudetud direktiiviga 2009/136) või Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46 kehtetuks tunnistamise kohta. Määruse 2016/679 artikli 23 lõiget 1 tuleb lähtuvalt põhiõiguste harta artiklitest 7, 8 ja 11 ning artikli 52 lõikest 1 tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisised õigusnormid, millega on üldkasutatavate interneti sideteenuste ja veebimajutusteenuste osutajatele pandud kohustus üldiselt ja vahet tegemata säilitada nende teenustega seotud isikuandmeid.
4. Liikmesriigi kohus ei või kohaldada riigisisest õigusnormi, mis annab talle õiguse ajaliselt piirata tagajärgi, mis kaasnevad sellega, kui ta tühistab riigisisese õigusakti, millega on elektroonilise side teenuste osutajatele muu hulgas riigi julgeoleku kaitse ja kuritegevuse vastase võitluse eesmärgil kehtestatud kohustus liiklus- ja asukohaandmeid üldiselt ja vahet tegemata säilitada ning mille ta on kohustatud riigisisese õiguse alusel tühistama seetõttu, et see on vastuolus direktiivi 2002/58 (muudetud direktiiviga 2009/136) artikli 15 lõikega 1, tõlgendatuna lähtuvalt põhiõiguste harta artiklitest 7, 8 ja 11 ning artikli 52 lõikest 1. Nimetatud artikli 15 lõige 1 tõlgendatuna lähtuvalt tõhususe põhimõttest kohustab liikmesriigi kriminaalkohut jätma kuritegudes kahtlustatavate isikute suhtes alustatud kriminaalmenetluses arvesse võtmata teabe ja tõendid, mis on saadud liiklus- ja asukohaandmete üldise ja vahet tegemata säilitamise teel, mis on liidu õigusega vastuolus, kui neil isikutel ei ole võimalik tõhusalt kommenteerida seda teavet ja neid tõendeid, mis pärinevad valdkonnast, millest kohtunikud ei ole teadlikud, ja mis võivad ülekaalukalt mõjutada faktiliste asjaolude hindamist.

(¹) ELT C 392, 29.10.2018.
ELT C 408, 12.11.2018.

Euroopa Kohtu (viies koda) 28. oktoobri 2020. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio eelotsusetaotlus – Itaalia) – Pegaso Srl Servizi Fiduciari, Sistemi di Sicurezza Srl, YW versus Poste Tutela SpA

(Kohtuasi C-521/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Vee-, energeetika-, transpordi- ja postiteenuste riigihankelepingute sõlmimine – Direktiiv 2014/25/EL – Artikkel 13 – Postiteenuste osutamisega seotud tegevused – Võrgustiku sektori hankijad – Avalik-õiguslikud äriühingud – Vastuvõetavus)

(2020/C 433/04)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Pegaso Srl Servizi Fiduciari, Sistemi di Sicurezza Srl, YW

Vastustaja: Poste Tutela SpA

Menetluses osalesid: Poste Italiane SpA, Services Group

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/25/EL, milles käsitletakse vee-, energeetika-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate üksuste riigihankeid ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2004/17/EÜ, artikli 13 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see on kohaldatav tegevustele, mis seisnevad postiteenuste pakkuja kontoris majahoidja-, administraatori- ja juurdepääsukontrolli teenuste osutamises, kuna need tegevused on seotud postisektori tegevusega selles mõttes, et aitavad tegelikult sellele tegevusele kaasa ja võimaldavad selle tegevusega selle tavapärastes tingimustes nõuetekohaselt tegeleda.

⁽¹⁾ ELT C 436, 3.12.2018.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 28. oktoobri 2020. aasta otsus – Pirelli & C. SpA versus Euroopa Komisjon, Prysmian Cavi e Sistemi Srl

(Kohtuasi C-611/18 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Konkurents – Keelatud kokkulepped – Elektriablite Euroopa turg – Projektide kaupa turu jagamine – Määrus (EÜ) nr 1/2003 – Artikli 23 lõige 2 – Euroopa Komisjoni volitused trahvide valdkonnas – Rikkumise süüks panemine – Otsustava mõju tegeliku avaldamise eeldus – Põhjendamiskohustus – Põhiõigused – Nõude esitamine esmalt võlgnikule – Täielik pädevus)

(2020/C 433/05)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Pirelli & C. SpA (esindajad: avvocati M. Siragusa ja G. Rizza)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Malferrari, P. Rossi, C. Sjödin ja T. Vecchi), Prysmian Cavi e Sistemi Srl (esindajad: avvocati C. Tesaro ja L. Armati, hiljem avvocati V. Roppo ja P. Canepa)

Resolutsioon

- 1) Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
- 2) Jätta Pirelli & C. SpA kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.
- 3) Jätta Prysmian Cavi e Sistemi Srl kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 408, 12.11.2018.

**Euroopa Kohtu (neljas koda) 22. oktoobri 2020. aasta otsus (Oberlandesgericht Düsseldorf
eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Ferrari S.p.A. versus DU**

(Liidetud kohtuasjad C-720/18 ja C-721/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Õigusaktide ühtlustamine – Kaubamärgid – Direktiiv 2008/95/EÜ – Artikli 12 lõige 1 – Kaubamärgi tegelik kasutamine – Tõendamiskoormis – Artikkel 13 – Tõend kasutamise kohta „vaid osa kaupade või teenuste puhul“ – Sellist automudelit tähistav kaubamärk, mille tootmine on lõpetatud – Kaubamärgi kasutamine selle mudeli varuosade ja seotud teenuste jaoks – Kaubamärgi kasutamine kasutatud autode jaoks – ELTL artikkel 351 – Saksamaa Liitvabariigi ja Šveitsi Konföderatsiooni vaheline konventsioon – Patentide, disainilahenduste ja kaubamärkide vastastikune kaitse)

(2020/C 433/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Ferrari S.p.A.

Vastustaja apellatsioonimenetluses: DU

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiivi 2008/95/EÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 12 lõiget 1 ja artiklit 13 tuleb tõlgendada nii, et kaubamärki, mis on registreeritud ühe kaupade ja nende varuosade kategooria jaoks, tuleb käsitada nii, et seda on artikli 12 lõike 1 tähenduses tegelikult kasutatud kõigi sellesse kategooriasse kuuluvate kaupade ja nende varuosade suhtes, kuigi seda on kasutatud ainult osa nende kaupade jaoks, nagu kallihinnalised luksussportautod, või üksnes osa nende kaupade varuosade ja tarvikute jaoks, välja arvatud kui asjas tähtsust omavatest faktilistest asjaoludest ja tõenditest nähtub, et tarbija, kes soovib samu kaupu osta, tajub neid kõnealuse kaubamärgiregistreeringuga hõlmatud kaubakategooria iseseisva alamkategooria moodustavate kaupadena.
2. Direktiivi 2008/95 artikli 12 lõiget 1 tõlgendada nii, et kaubamärgi tegelikuks kasutamiseks tuleb lugeda selle omaniku poolt selle kaubamärgi all turule viidud kasutatud kaupade edasimüümist.
3. Direktiivi 2008/95 artikli 12 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et kui kaubamärgiomanik osutab teatavaid teenuseid seoses varem selle kaubamärgi all turustatud kaupadega, on kaubamärgi tegeliku kasutamise tegemist siis, kui seda kaubamärki kasutatakse nende teenuste osutamisel.

4. ELTL artikli 351 esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et see lubab liikmesriigi kohtul kohaldada enne 1. jaanuari 1958 või ühinevate riikide puhul enne nende liiduga ühinemise kuupäeva sõlmitud sellist konventsiooni nagu Berliinis 13. aprillil 1892 Šveitsi ja Saksamaa vahel allkirjastatud patentide, disainilahenduste ja kaubamärkide vastastikuse kaitse konventsioon, muudetud redaktsioonis, mis näeb ette, et Euroopa Liidu liikmesriigis registreeritud kaubamärgi kasutamist selle konventsiooni osaliseks oleva kolmanda riigi territooriumil tuleb võtta arvesse, et teha kindlaks, kas seda kaubamärki on direktiivi 2008/95 artikli 12 lõike 1 tähenduses tegelikult kasutatud, kuni üks selle sätte teises lõigus osutatud vahend võimaldab kõrvaldada võimalikud vastuolud lepingu ja selle konventsiooni vahel.
5. Direktiivi 2008/95 artikli 12 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et koormis tõendada, et kaubamärki on selle sätte tähenduses tegelikult kasutatud, lasub selle kaubamärgi omanikul.

⁽¹⁾ ELT C 54, 11.2.2019.

**Euroopa Kohtu (kümnes koda) 28. oktoobri 2020. aasta otsus (Verwaltungsgericht Aachen
eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Marvin M. versus Kreis Heinsberg**

(Kohtuasi C-112/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2006/126/EÜ – Artikli 2 lõige 1 ja artikli 11 lõige 4 – Juhiluba –
Vastastikune tunnustamine – Tunnustamiskohustuse ulatus – Välja vahetatud juhiluba –
Väljavahetamine, mis toimus, kui juhiloa väljastanud liikmesriik oli juhtimisõiguse ära võtnud – Pettus –
Keeldumine tunnustada väljavahetamise teel väljastatud juhiluba)

(2020/C 433/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Aachen

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Marvin M.

Vastustaja: Kreis Heinsberg

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/126/EÜ juhilubade kohta artikli 2 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et selles ette nähtud juhilubade vastastikune tunnustamine ilma ühegi formaalsuseta on kohaldatav selle direktiivi artikli 11 lõike 1 alusel toimunud väljavahetamise kaudu väljastatud juhiloa suhtes, kui selles direktiivis ette nähtud eranditest ei tulene teisiti.
2. Direktiivi 2006/126 artikli 11 lõike 4 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et see lubab liikmesriigil keelduda juhiluba, mis on saadud selle direktiivi artikli 11 lõike 1 kohase väljavahetamise kaudu, tunnustamast põhjusel, et see liikmesriik oli väljavahetatava juhiloa omajalt enne juhiloa väljavahetamist juhtimisõiguse ära võtnud.

⁽¹⁾ ELT C 172, 20.5.2019.

**Euroopa Kohtu (teine koda) 29. oktoobri 2020. aasta otsus (Augstākās tiesa (Senāts)
eelotsusetaotlus – Läti) – A versus Veselības ministrija**

(Kohtuasi C-243/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Sotsiaalkindlustus – Määrus (EÜ) nr 883/2004 – Artikli 20 lõige 2 – Direktiiv 2011/24/EL – Artikli 8 lõiked 1 ja 5 ning lõike 6 punkt d – Ravikindlustus – Muus liikmesriigis kui kindlustajaliikmesriigis osutatud haiglaraviteenused – Eelloa andmisest keeldumine – Haiglaravi, mida on võimalik tõhusalt tagada kindlustajaliikmesriigis – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 21 – Erinev kohtlemine usutunnistuse alusel)

(2020/C 433/08)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākās tiesa (Senāts)

Põhikohtuasja pooled

Hageja: A

Kostja: Veselības ministrija

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta artikli 20 lõiget 2 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 21 lõikega 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus, kui kindlustatud isiku elukohaliikmesriik keeldub andmast kindlustatud isikule nimetatud määruse artikli 20 lõikes 1 osutatud luba, kui selles liikmesriigis on saadaval haiglaravi, mille meditsiiniline efektiivsus on väljaspool kahtlust, kuid kasutatav ravimeetod ei vasta kindlustatud isiku usuliste veendumustele.
2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2011. aasta direktiivi 2011/24/EL patsiendiõiguste kohaldamise kohta piiriüleses tervishoius artikli 8 lõiget 5 ja lõike 6 punkti d koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 21 lõikega 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, kui patsiendi kindlustajaliikmesriik keeldub andmast patsiendile nimetatud direktiivi artikli 8 lõikes 1 ette nähtud luba, kui selles liikmesriigis on saadaval haiglaravi, mille meditsiiniline efektiivsus on väljaspool kahtlust, kuid kasutatav ravimeetod ei vasta selle patsiendi usuliste veendumustele, välja arvatud juhul, kui selline keeldumine on objektiivselt põhjendatav õiguspärase eesmärgiga säilitada ravivõimsus või meditsiiniline pädevus ning see on nimetatud eesmärgi saavutamiseks sobiv ja vajalik vahend – asjaolu, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

⁽¹⁾ ELT C 182, 27.5.2019.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 22. oktoobri 2020. aasta otsus – Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-273/19 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Vahekohtuklausel – Määrus (EL, Euratom) nr 1605/2002 – Artikkel 52 – Määrus (EL) nr 2321/2002 – Otsus nr 1513/2002/EL – Toetusleping – Projekt „Sensation“ – Kuues raamprogramm – Toetuskõlblikud kulud – Huvide konflikt – Tõendamiskoormis – Tööajatableid – Auditariuanne – Tõenduslik väärtus – Usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõte – Proportsionaalsuse põhimõte)

(2020/C 433/09)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Apellant: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (esindajad: advokaadid V. Christianos ja D. Karagkounis)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: O. Verheecke ja A. Katsimerou)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis-lt (EKETA).

⁽¹⁾ ELT C 182, 27.5.2019.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 22. oktoobri 2020. aasta otsus – Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-274/19 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Vahekohtuklausel – Määrus (EL, Euratom) nr 1605/2002 – Määrus (EL, Euratom) nr 2342/2002 – Määrus (EL) nr 1906/2006 – Actibio toetusleping – Actibio projekt – Seitsmes raamprogramm – Toetuskõlblikud kulud – Huvide konflikt – Tõendamiskoormis – Tööajatableid – Auditariuanne – Tõendav väärtus – Proportsionaalsuse põhimõte)

(2020/C 433/10)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Apellant: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (esindaja: dikigoros V. Christianos)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: O. Verheecke ja A. Katsimerou)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis-lt (EKETA).

⁽¹⁾ ELT C 182, 27.5.2019.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 22. oktoobri 2020. aasta otsus (Supremo Tribunal de Justiça eelotsusetaotlus – Portugal) – Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd versus Santa Casa da Misericórdia de Lisboa

(Kohtuasi C-275/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord – Mõiste „tehnilised eeskirjad“ – Liikmesriikide kohustus teavitada Euroopa Komisjoni kõigist tehniliste eeskirjade eelnõudest – Tehnilised eeskirjad, millele ei saa eraõiguslike isikute vastu tugineda, sest nendest ei ole teatatud – Kohaldamata jätmise teenuseosutajate suhtes)

(2020/C 433/11)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supremo Tribunal de Justiça

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd

Kostja: Santa Casa da Misericórdia de Lisboa

Menethuses osalesid: Sporting Clube de Braga, Sporting Clube de Braga – Futebol, SAD

Resolutsioon

1. Nõukogu 28. märtsi 1983. aasta direktiivi 83/189/EMÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord (muudetud nõukogu 22. märtsi 1988. aasta direktiiviga 88/182/EMÜ), artikli 1 punkti 5 tuleb tõlgendada nii, et riigisisesed õigusnormid, mis näevad ette, et hasartmängude korraldamise õigus on ainult riigil ja seda õigust saavad kasutada üksnes asjasse puutuva liikmesriigi valitsuselt vastava kontsessiooni saanud aktsiaseltsi vormis asutatud ettevõtjad, ning mis kehtestavad selle tegevusega tegelemise tingimused ja piirkonnad, ei kujuta endast „tehnilisi eeskirju“ selle sätte tähenduses.
2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivi 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiiviga 98/48/EÜ), artikli 1 punkti 11 koostoimes selle direktiivi, muudetud redaktsioonis, artikli 1 punktiga 5 tuleb tõlgendada nii, et riigisisesed õigusnormid, mis näevad ette, et teatavate hasartmängude korraldamise ainuõigus, mis on antud avalik-õiguslikule üksusele kogu riigi territooriumil, hõlmab korraldamist internetis, kujutavad endast „tehnilisi eeskirju“ esimesena nimetatud sätte tähenduses, ning kui neid õigusnorme ei ole Euroopa Komisjonile selle direktiivi, muudetud redaktsioonis, artikli 8 lõike 1 kohaselt edastatud, ei saa neile eraõiguslike isikute vastu tugineda.

⁽¹⁾ ELT C 206, 17.06.2019.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 28. oktoobri 2020. aasta otsus – Associazione Nazionale GranoSalus – Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-313/19 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Taimekaitsevahendite turuleviimine – Määrus (EÜ) nr 1107/2009 – Toimeaine gliifosaat heakskiitmise pikendamine – Rakendusmäärus (EL) 2017/2324 – Ühenduse esitatud tühistamishagi – Vastuvõetavus – Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 263 neljas lõik – Halduse üldakt, mis ei vaja rakendusmeetmeid – Otseselt puudutatud isik)

(2020/C 433/12)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Associazione Nazionale GranoSalus – Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) (esindaja: avvocato G. Dalfino)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Castillo de la Torre, D. Bianchi ja I. Naglis)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta L'Associazione Nazionale GranoSalus – Liberi Cerealicoltori & Consumatori kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 270, 12.8.2019.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 28. oktoobri 2020. aasta otsus (Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen eelotsusetaotlus – Saksamaa) – BY, CZ versus Bundesrepublik Deutschland

(Kohtuasi C-321/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Direktiiv 1999/62/EÜ – Direktiiv 2006/38/EÜ – Raskete kaubaveokite maksustamine teatavate infrastruktuuride kasutamise eest – Artikli 7 lõige 9 – Artikli 7a lõiked 1 ja 2 – Teemaks – Infrastruktuurikulude katmise põhimõte – Infrastruktuurikulud – Kasutuskulud – Liikluspolitsei kulud – Kulude ületamine – Vahetu õigusmõju – Liiga kõrge teemaksumäära põhjendamine tagantjärele – Kohtuotsuse ajalise kehtivuse piiramine)

(2020/C 433/13)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: BY, CZ

Vastustaja: Bundesrepublik Deutschland

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 1999. aasta direktiivi 1999/62/EÜ raskete kaubaveokite maksustamise kohta teatavate infrastruktuuride kasutamise eest, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. mai 2006. aasta direktiiviga 2006/38/EÜ, artikli 7 lõiget 9 tuleb tõlgendada nii, et liikluspolitsei kulud ei kuulu mõiste „kasutuskulud“ alla selle sätte tähenduses.
2. Direktiivi 1999/62, mida on muudetud direktiiviga 2006/38, artikli 7 lõiget 9 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, kui kaalutud keskmised teemaksud ületavad asjaomase infrastruktuurivõrgu infrastruktuurikulud 3,8 % või 6 % märkimisväärsete arvutusvigade tõttu või selliste kulude arvessevõtmise tõttu, mis ei kuulu mõiste „infrastruktuurikulud“ alla selle sätte tähenduses.
3. Eraõiguslik isik saab liikmesriigi kohtus liikmesriigi vastu vahetult tugineda direktiivi 1999/62, mida on muudetud direktiiviga 2006/38, artikli 7 lõikes 9 ja artikli 7a lõigetes 1 ja 2 sätestatud kohustusele võtta arvesse üksnes selle direktiivi artikli 7 lõikes 9 nimetatud infrastruktuurikulud, kui liikmesriik ei ole seda kohustust täitnud või on selle ebaõigesti üle võtnud.
4. Direktiivi 1999/62, mida on muudetud direktiiviga 2006/38, koostoimes 26. septembri 2000. aasta kohtuotsuse komisjon vs. Austria (C-205/98, EU:C:2000:493) punktiga 138 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, kui liiga kõrget teemaksumäära põhjendatakse tagantjärele kohtumenetluses esitatud infrastruktuurikulude uue arvutusega.

⁽¹⁾ ELT C 220, 01.07.2019.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 29. oktoobri 2020. aasta otsus – Intercept Pharma Ltd, Intercept Pharmaceuticals, Inc. versus Euroopa Ravimiamet

(Kohtuasi C-576/19 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Liidu institutsioonide, organite või asutuste dokumentidega tutvumine – Määrus (EÜ) nr 1049/2001 – Artikli 4 lõike 2 teine taane – Kohtumenetlust kaitsev erand – Artikli 4 lõike 2 esimene taane – Ärihuve kaitsev erand – Inimervishoius kasutatava ravimi müügiloo taotluse raames esitatud dokumendid – Otsus võimaldada kolmandal isikul dokumentidega tutvuda)

(2020/C 433/14)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Intercept Pharma Ltd, Intercept Pharmaceuticals, Inc. (esindajad: *solicitor* L. Tsang, *barrister* F. Campbell, *solicitors* J. Mulryne ja E. Amos)

Teine menetlusosaline: Euroopa Ravimiamet (esindajad: T. Jabłoński, S. Drosos, R. Pita, S. Marino ja H. Kerr)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista Euroopa Ravimiameti (EMA) kohtukulud välja Intercept Pharma Ltd-lt ja Intercept Pharmaceuticals Inc-ilt ning jätta viimaste kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 432, 23.12.2019.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 28. oktoobri 2020. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus – Itaalia) – Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL) versus Zennaro Giuseppe Legnami Sas di Zennaro Mauro & C.

(Kohtuasi C-608/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Riigiabi – Määrus (EL) nr 1407/2013 – Artikkel 3 – Väheste tähtsusega abi – Artikkel 6 – Järelevalve – Ettevõtjad, kes ületavad väheste tähtsusega abi ülemmäära kumuleerumise tõttu varem saadud abiga – Võimalus valida varem antud abi vähendamise või sellest loobumise vahel, et pidada kinni väheste tähtsusega abi ülemmäärast)

(2020/C 433/15)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL)

Vastustaja: Zennaro Giuseppe Legnami Sas di Zennaro Mauro & C.

Resolutsioon

1. Komisjoni 18. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1407/2013 Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta väheste tähtsusega abi suhtes artikleid 3 ja 6 tuleb tõlgendada nii, et ettevõtja, kelle asukohaliikmesriik kavatses anda talle väheste tähtsusega abi, mis varasema abi olemasolu tõttu suurendaks sellele ettevõtjale antud abi kogusummat kolme eelarveaasta pikkuse ajavahemiku jooksul üle 200 000 euro suuruse ülemmäära, mis on ette nähtud määruse nr 1407/2013 artikli 3 lõikes 2, võib kuni selle abi andmiseni valida nõutud rahastamise vähendamise või juba saadud varasematest toetustest täieliku või osalise loobumise, et mitte ületada seda ülemmäära.
2. Määruse nr 1407/2013 artikleid 3 ja 6 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriikidel ei ole kohustust lubada abi taotlevatel ettevõtjatel oma abitaotlust muuta enne abi andmist, et mitte ületada kolme eelarveaasta pikkuse ajavahemiku jooksul 200 000 euro suurust ülemmäära, mis on ette nähtud määruse nr 1407/2013 artikli 3 lõikes 2. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne on hinnata õiguslikke tagajärgi, mis kaasnevad sellega, et ettevõtjatel ei ole õigust selliseid muudatusi teha, kusjuures tuleb täpsustada, et neid saab teha üksnes enne väheste tähtsusega abi andmise kuupäeva.

⁽¹⁾ ELT C 357, 21.10.2019.

Euroopa Kohtu (viies koda) 28. oktoobri 2020. aasta otsus (Svea hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstoleni eelotsusetaotlus – Rootsi) – BY versus CX

(Kohtuasi C-637/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Autoriõigus ja sellega kaasnevad õigused – Direktiiv 2001/29/EÜ – Infoühiskond – Autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamine – Artikli 3 lõige 1 – Üldsusele edastamine – Mõiste „üldsus“ – Kaitstud teose elektroonilisel teel esitamine kohtule tõendina kohtumenetluses)

(2020/C 433/16)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Svea hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen

Põhikohtuasja pooled

Apellant: BY

Vastustaja: CX

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas artikli 3 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et selles sättes kasutatud mõiste „üldsusele edastamine“ ei hõlma kaitstud teose elektroonilist esitamist kohtule tõendina eraõiguslike isikute vahelises kohtuvaidluses.

⁽¹⁾ ELT C 327, 4.11.2019.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 22. oktoobri 2020. aasta otsus – Silver Plastics GmbH & Co. KG, Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-702/19 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Konkurents – Keelatud kokkulepe – Jaemüügiks mõeldud toiduainete pakendamise turg – ELTL artikli 101 rikkumise tuvastamise otsus – Määrus (EÜ) nr 1/2003 – Artikkel 23 – Euroopa inimõiguste konventsiooni artikkel 6 – Põhiõigus õiglasele kohtulikule arutamisele – Poolte võrdsuse põhimõte – Õigus „vastandamisele“ – Tunnistajate ärakuulamine – Põhjendamine – Üks ja vältav rikkumine – Trahvi ülempiir)

(2020/C 433/17)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellandid: Silver Plastics GmbH & Co. KG (esindajad: Rechtsanwälte M. Wirtz ja S. Möller), Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG (esindaja: Rechtsanwalt C. Karbaum)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Meessen, I. Zaloguin ja L. Wildpanner)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta Silver Plastics GmbH & Co. KG ja Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG kohtukulud nende enda kanda ja mõista neilt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 383, 11.11.2019.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim (Poola) 3. oktoobril 2018 – Prokuratura Rejonowa w Słubicach versus BQ

(Kohtuasi C-623/18)

(2020/C 433/18)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim

Põhikohtuasja pooled

Prokuratuur: Prokuratura Rejonowa w Słubicach

Süüdistatav: BQ

Euroopa Kohus (kaheksas koda) tunnistas 6. oktoobri 2020. aasta määrusega eelotsusetaotluse ilmselt vastuvõetamatuks.

YG 4. augustil 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 28. mai 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-518/18: YG versus komisjon

(Kohtuasi C-361/20 P)

(2020/C 433/19)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: YG (esindajad: advokaadid A. Champetier ja S. Rodrigues)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palun Euroopa Kohtul:

- osaliselt tühistada vaidlustatud kohtuotsus, tunnistada apellandi hagi kohtuasjas T-518/18 vastuvõetavaks ja põhjendatuks, jätta muutmata otsus mõista kohtukulud välja kostjalt ning seetõttu
- tühistada esimeses kohtuastmes vaidlustatud otsused;
või selle võimatuse korral
- saata kohtuasi tagasi Üldkohtule kohtuotsuse tegemiseks.

Väited ja peamised argumendid

1. Tõendite moonutamine ja kaitseõiguste rikkumine.
2. Ebapiisav ja vastuoluline põhjendamine.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzgericht (Austria) 6. augustil 2020 – QY versus Finanzamt Wien für den 8., 16. und 17. Bezirk

(Kohtuasi C-372/20)

(2020/C 433/20)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: QY

Vastustaja: Finanzamt Wien für den 8., 16. und 17. Bezirk

Eelotsuse küsimused

Esimene küsimus:

Kas määruse nr 883/2004⁽¹⁾ artikli 11 lõike 3 punkti e tuleb tõlgendada nii, et viidatud sätte kohaldamisalasse kuulub sellise töötaja olukord, kellel on selle liikmesriigi kodakondsus, kus on ka tema ja tema laste elukoht, ja kes sõlmib teises liikmesriigis asuva tööandjaga tööle asumiseks arenguabitöötajana töölepingu, mis on asukohariigi õigusnormide kohaselt kaetud kohustusliku kindlustuse süsteemiga, ja keda tööandja ei läheta kolmandasse riiki küll vahetult pärast töölevõtmist, kuid teeb seda pärast ettevalmistusaja lõppu ja pärast reintegratsiooni eesmärgil asukohariiki tagasipöördumist?

Teine küsimus:

Kas selline liikmesriigi õigusnorm nagu perehüvitiste seaduse (Familienlastenausgleichsgesetz) § 53 lõige 1, mis muu hulgas sisaldab iseseisvat nõuet Austria kodanikega võrdsustamise kohta, rikub määruste ülevõtmise keeldu ELTL artikli 288 teise lõigu tähenduses?

Kolmas ja neljas eelotsuse küsimus puudutavad juhtumit, mil taotleja olukord kuulub määruse nr 883/2004 artikli 11 lõike 3 punkti e kohaldamisalasse ja liidu õigus paneb perehüvitiste maksmise kohustuse üksnes elukohaliikmesriigile.

Kolmas küsimus:

Kas töötajate kodakondsusel põhineva diskrimineerimise keeldu, mis on sätestatud ELTL artikli 45 lõikes 2, täiendavalt ELTL artiklis 18, tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm nagu arenguabitöötajaid käsitleva seaduse (Entwicklungshelfergesetz) § 13 lõige 1 selle kuni 31. detsembrini 2018 kehtinud redaktsioonis (edaspidi „varasem redaktsioon“), mis seob õiguse saada perehüvitisi liikmesriigis, mis ei ole liidu õiguse kohaselt pädev riik, tingimusega, et arenguabitöötaja peamine huvide kese või harilik viibimiskoht oli juba enne töötamise alustamist asukohaliikmesriigi territooriumil, kusjuures seda nõuet peavad täitma ka Austria kodanikud?

Neljas küsimus:

Kas määruse nr 883/2004 artikli 68 lõiget 3 ning määruse (EÜ) nr 987/2009⁽²⁾ artikli 60 lõikeid 2 ja 3 tuleb tõlgendada nii, et selle liikmesriigi asutus, keda taotleja pidas esmajärjekorras pädevaks töökohaliikmesriigiks ja kellele esitati perehüvitiste taotlus, kuid kelle õigusnormid ei ole kohaldatavad esmajärjekorras ega teises järjekorras, ent [kus] on siiski õigus saada perehüvitisi riigisisese õiguse alternatiivse normi kohaselt, peab analoogia alusel kohaldama sätteid, mis käsitlevad taotluse edastamise kohustust, teavitamist, esialgse otsuse tegemist kohaldatavate prioriteetsuse määramise eeskirjade kohta ja esialgset rahalise hüvitise maksmist?

Viies küsimus:

Kas kohustus teha esialgne otsus kohaldatavate prioriteetsuse määramise eeskirjade kohta lasub üksnes vastustajaks oleval asutusel või ka halduskohtul, kelle poole on haldusmenetluses pöördutud?

Kuues küsimus:

Millal on halduskohus kohustatud tegema esialgse otsuse kohaldatavate prioriteetsuse määramise eeskirjade kohta?

Seitsmes küsimus puudutab juhtumit, mil taotleja olukord kuulub määruse nr 883/2004 artikli 11 lõike 3 punkti a kohaldamisalasse ja liidu õigus kohustab töökohaliikmesriiki ja elukohaliikmesriiki ühiselt maksuma perehüvitisi.

Seitsmes küsimus:

Kas lauseosa „asutus edastab taotluse“ määruse nr 883/2004 artikli 68 lõike 3 punktis a ja lauseosa „edastab kõnealune asutus taotluse“ rakendusmääruse nr 987/2009 artiklis 60 tuleb tõlgendada nii, et viidatud sätted seovad esmajärjekorras pädeva liikmesriigi asutuse ja teises järjekorras pädeva liikmesriigi asutuse omavahel nii, et mõlemad liikmesriigid peavad ühiselt menetlema ÜHTE (arvsõna üks ainsuses) perehüvitiste taotlust, või peab taotleja perehüvitist selle liikmesriigi pädevalt asutuselt, kelle õigusakte kohaldatakse teises järjekorras, eraldi taotlema, mistõttu peab taotleja kahe liikmesriigi kahe asutuse puhul esitama kaks füüsilisel kujul taotlust (vormi), mille alusel hakkab paratamatult kulgema kaks erinevat tähtaega?

Kaheksas kuni üheksas küsimus puudutavad ajavahemikku alates 1. jaanuarist 2019, kui koos perehüvitiste indekseerimise alustamise ja arenguabitöötajaid käsitleva seaduse (Entwicklungshelfergesetz) varasema redaktsiooni § 13 lõike 1 kehtetuks tunnistamise ja lõpetas Austria perehüvitise maksmise arenguabitöötajatele.

Kaheksas küsimus:

Kas ELTL artikli 4 lõiget 4, artikleid 45 ja 208, EL lepingu artikli 4 lõiget 3 ning määruse nr 883/2004 artikleid 2, 3 ja 7 ning II jaotist tuleb tõlgendada nii, et need kehtestavad liikmesriigile üldise keelu lõpetada perehüvitiste maksmine arenguabitöötajale, kes võtab oma pere liikmed kaasa kolmandas riigis asuvasse lähetuskohta?

Teise võimalusena üheksas küsimus:

Kas ELTL artikli 4 lõiget 4, artikleid 45 ja 208, EL lepingu artikli 4 lõiget 3 ning määruse nr 883/2004 artikleid 2, 3 ja 7 ning II jaotist tuleb tõlgendada nii, et need tagavad juba möödunud perioodideks õiguse perehüvitistele omandanud arenguabitöötajale käesoleva kohtuasjaga sarnases olukorras selle õiguse individuaalse ja konkreetse säilimise tulevasteks perioodideks, olgugi et liikmesriik on arenguabitöötajatele perehüvitiste maksmise lõpetanud?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta (ELT 2004, L 166, lk 1).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 987/2009, milles sätestatakse määruse (EÜ) nr 883/2004 (sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta) rakendamise kord (ELT 2009, L 284, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 14. augustil 2020 – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. versus Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG

(Kohtuasi C-388/20)

(2020/C 433/21)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja kassatsioonkaebuse esitaja: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Kostja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EL) nr 1169/2011 (¹) artikli 31 lõike 3 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et kõnealune säte on kohaldatav vaid toidule, mille puhul on vajalik valmistamine ja antud on valmistamisjuhised?

2. Kas juhul, kui esimesele küsimusele tuleb vastata eitavalt, on määruse (EL) nr 1169/2011 artikli 33 lõike 2 teises lõigus sisalduva sõnaühendiga „100 g kohta“ mõeldud üksnes 100 grammi toodet toote müümisel või aga – vähemasti ka – 100 grammi valmistoitut?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määrus (EL) nr 1169/2011, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 1924/2006 ja (EÜ) nr 1925/2006 ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni direktiiv 87/250/EMÜ, nõukogu direktiiv 90/496/EMÜ, komisjoni direktiiv 1999/10/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/13/EÜ, komisjoni direktiivid 2002/67/EÜ ja 2008/5/EÜ ning komisjoni määrus (EÜ) nr 608/2004 (ELT 2011, L 304, lk 18).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksamaa) 8. septembril 2020 –
Acacia Srl versus Bayerische Motoren Werke Aktiengesellschaft**

(Kohtuasi C-421/20)

(2020/C 433/22)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Acacia Srl

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Bayerische Motoren Werke Aktiengesellschaft

Eelotsuse küsimused

1. Kas rikkumise toimepanemise paiga järgse liikmesriigi kohus, kelle poole on vastavalt rahvusvahelist kohtualluvust reguleerivale määruse nr 6/2002 (¹) artikli 82 lõikele 5 pööratud ühenduse disainilahenduste rikkumisi puudutava hagiga, võib kohtu asukohariigi territooriumiga piirduvate kõrvalnõuete suhtes kohaldada kohtu asukohariigi õigust (*lex fori*)?
2. Kas juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt, võib „esimese rikkumise toimepanemise koht“, millele on viidatud Euroopa Kohtu otsuses kohtuasjas C-24/16, C-25/16: Nintendo (²), paikneda kõrvalnõuete suhtes kohaldatava õiguse kindlakstegemiseks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta määruse (EÜ) nr 864/2007 lepinguväliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta (Rooma II) (³) artikli 8 lõikele 2 ka liikmesriigis, kus asuvad internetireklaami adressaadiks olevad tarbijad ja kus ühenduse disainilahendusi rikkuvat kaupa määruse nr 6/2002 artikli 19 tähenduses turustatakse, kui hagi nõue puudutab vaid pakkumist ja turustamist selles liikmesriigis, ja seda ka juhul, kui pakkumise ja turustamise aluseks olevat internetireklaami edastati teisest liikmesriigist?

(¹) Nõukogu 12. detsembri 2001. aasta määrus (EÜ) nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta (EÜT 2002, L 3, lk 1; ELT eriväljaanne 13/27, lk 142).

(²) ECLI:EU:C:2017:724.

(³) ELT 2007, L 199, lk 40.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Frankfurt am Main (Saksamaa) 16. septembril 2020 –
flightright GmbH versus SunExpressGünes Ekspres Havacilik A.S.**

(Kohtuasi C-434/20)

(2020/C 433/23)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Frankfurt am Main

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: flightright GmbH

Vastustaja apellatsioonimenetluses: SunExpressGünes Ekspres Havacilik A.S.

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 261/2004 ⁽¹⁾ artikleid 4 ja 7 tuleb tõlgendada nii, et ümberbroneerimine muule, varasemale lennule, millega jõuab reisija oma lõppsihtkohta algselt broneeritud lennu plaanipärasest saabumisajast 10 tundi ja ühe minuti varem, tähendab lennureisist mahajätmist, mille alusel tekib reisijal õigus hüvitisele?
2. Juhul kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt: Kas selleks, et määrus nr 261/2003 muutuks kohaldatavaks ja lennureisist mahajätmise alusel tekiks reisijal õigus hüvitisele, peab reisija ilmuma registreerimisele või lennule talle ette teatatud ajaks või mitte hiljem kui 45 minutit enne algselt broneeritud lennu teatavaks tehtud väljumisaega – nagu on põhimõtteliselt nõutud määruse nr 261/2004 artikli 3 lõikes 2 ja artikli 2 punktis j –, olgugi et tulenevalt varasemale asenduslennule minekust, millele oli reisija ümber broneeritud, ei olnud seda tegelikult enam võimalik teha?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Saksamaa)
16. septembril 2020 – C versus Saksamaa Liitvabariik**

(Kohtuasi C-435/20)

(2020/C 433/24)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: C

Vastustaja: Saksamaa Liitvabariik

Eelotsuse küsimused

1. Kas liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt võib rahvusvahelise kaitse taotluse kui vastuvõetamatu korduva taotluse jätta läbi vaatamata, on kooskõlas direktiivi 2013/32/EL⁽¹⁾ artikli 33 lõike 2 punktiga d ja artikli 2 punktiga q, kui esimene varjupaigamenetlus, milles tehtud otsusega jäeti taotlus rahuldamata, toimus muus ELi liikmesriigis?
2. Kas juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, on liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt võib rahvusvahelise kaitse taotluse kui vastuvõetamatu korduva taotluse jätta läbi vaatamata, direktiivi 2013/32/EL artikli 33 lõike 2 punktiga d ja artikli 2 punktiga q kooskõlas ka juhul, kui esimene varjupaigamenetlus, milles tehtud otsusega jäeti taotlus rahuldamata, ei toimunud ELi liikmesriigis, vaid Šveitsis?
3. Kas juhul, kui teisele küsimusele vastatakse eitavalt, on liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt on korduva taotlusena esitatud varjupaigataotlus vastuvõetamatu, ilma et tehtaks vahet pagulasseisundi ja täiendava kaitse seisundi vahel, kooskõlas direktiivi 2013/32/EL artikli 33 lõike 2 punktiga d?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta (ELT 2013, L 180, lk 60).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Düsseldorf (Saksamaa) 18. septembril 2020 – BT
versus Eurowings GmbH**

(Kohtuasi C-438/20)

(2020/C 433/25)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Apellant: BT

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Eurowings GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas „vedamisest keeldumisega“ määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 4 ja artikli 2 punkti j tähenduses on tegemist ka juhul, kui reisijate vedamisest asjaomase lennuga ei keelduta alles lähteväravas, vaid seda tehakse juba varem registreerimislauas, mistõttu nad ei ilmugi lähteväravasse?
2. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on jaatav: Kas „vedamisest keeldumisega“ määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 4 ja artikli 2 punkti j tähenduses on tegemist ka juhul, kui reisija lennule lubamisest keeldutakse registreerimislauas vaid mõni minut enne kavandatud väljumisaega, see tähendab ajal, mil pardaleminek on juba ilmselgelt lõppenud ja reisijate lennule lubamine ei ole *de facto* enam võimalik?
3. Juhul kui vastus teisele küsimusele on eitav: Kas reisija broneeringu ümbervormistamine teisele lennule on „vedamisest keeldumine“ määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 4 ja artikli 2 punkti j tähenduses, kui reisija ilmub registreerimislauda vaid mõni minut enne kavandatud väljumisaega, see tähendab ajal, mil pardaleminek on juba ilmselgelt lõppenud ja reisijate lennule lubamine ei ole *de facto* enam võimalik, ning asjaomase reisija vedamisest on keeldutud pardalemineku lõppemise tõttu?

4. Juhul kui vastus esimesele kuni kolmandale küsimusele on eitav: Kas määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 2 punkti j tuleb tõlgendada nii, et olukorras, kus reisijad asuvad õigeaegselt (käesoleval juhul: umbes kaks tundi) enne lennu väljumist registreerimislauda järjekorda, aga lennuettevõtja töökorralduses esinevate puuduste tõttu (nt liiga vähe avatud registreerimislaudu, töötajate vähesus, reisijaid ei teavitata valjuhääldi kaudu jne) ja/või häiringute tõttu lennujaamas (käesoleval juhul: pagasi konveierilindi rike) saabub nende järjekord registreerimislaudas alles siis (käesoleval juhul: viis minutit enne kavandatud väljumisaega), kui pardaleminek on juba lõppenud ja reisijad jäetakse selle tõttu vedamata, on tegemist „lennureisist mahajätmisega“ määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 2 punkti j tähenduses?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Nürnberg (Saksamaa) 21. septembril 2020 –
flightright GmbH versus Ryanair Designated Activity Company**

(Kohtuasi C-442/20)

(2020/C 433/26)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Nürnberg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: flightright GmbH

Kostja: Ryanair Designated Activity Company

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegutseva lennuettevõtja enda töötajate streik, mille on korraldanud ametiühing, on „erakorraline asjaolu“ määruse (EÜ) nr 261/2004 (¹) artikli 5 lõike 3 tähenduses?
2. Kas seejuures on oluline, kas nimetatud streik toimub töötajate nende nõuete alusel, mille suhtes ei olnud töötajate ja tegutseva lennuettevõtja vahelises lepingus siiani kokku lepitud?
3. Kas seejuures on oluline, kas konkreetse streigi ajendiks oli tegutseva lennuettevõtja teatud käitumine ametiühinguga peetavate läbirääkimiste ajal?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Nürnberg (Saksamaa) 21. septembril 2020 –
flightright GmbH versus Ryanair Designated Activity Company**

(Kohtuasi C-443/20)

(2020/C 433/27)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Nürnberg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: flightright GmbH

Kostja: Ryanair Designated Activity Company

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegutseva lennuettevõtja enda töötajate streik, mille on korraldanud ametiühing, on „erakorraline asjaolu“ määruse (EÜ) nr 261/2004 ⁽¹⁾ artikli 5 lõike 3 tähenduses?
2. Kas seejuures on oluline, kas nimetatud streik toimub töötajate nende nõuete alusel, mille suhtes ei olnud töötajate ja tegutseva lennuettevõtja vahelises lepingus siiani kokku lepitud?
3. Kas seejuures on oluline, kas konkreetse streigi ajendiks oli tegutseva lennuettevõtja teatud käitumine ametiühinguga peetavate läbirääkimiste ajal?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Nürnberg (Saksamaa) 21. septembril 2020 –
flightright GmbH versus Ryanair Designated Activity Company**

(Kohtuasi C-444/20)

(2020/C 433/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Nürnberg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: flightright GmbH

Kostja: Ryanair Designated Activity Company

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegutseva lennuettevõtja enda töötajate streik, mille on korraldanud ametiühing, on „erakorraline asjaolu“ määruse (EÜ) nr 261/2004 ⁽¹⁾ artikli 5 lõike 3 tähenduses?
2. Kas seejuures on oluline, kas nimetatud streik toimub töötajate nende nõuete alusel, mille suhtes ei olnud töötajate ja tegutseva lennuettevõtja vahelises lepingus siiani kokku lepitud?
3. Kas seejuures on oluline, kas konkreetse streigi ajendiks oli tegutseva lennuettevõtja teatud käitumine ametiühinguga peetavate läbirääkimiste ajal?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Nürnberg (Saksamaa) 21. septembril 2020 – PN ja LM
versus Ryanair Designated Activity Company**

(Kohtuasi C-445/20)

(2020/C 433/29)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Nürnberg

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: PN, LM

Kostja: Ryanair Designated Activity Company

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegutseva lennuettevõtja enda töötajate streik, mille on korraldanud ametiühing, on „erakorraline asjaolu“ määruse (EÜ) nr 261/2004 ⁽¹⁾ artikli 5 lõike 3 tähenduses?
2. Kas seejuures on oluline, kas nimetatud streik toimub töötajate nende nõuete alusel, mille suhtes ei olnud töötajate ja tegutseva lennuettevõtja vahelises lepingus siiani kokku lepitud?
3. Kas seejuures on oluline, kas konkreetse streigi ajendiks oli tegutseva lennuettevõtja teatud käitumine ametiühinguga peetavate läbirääkimiste ajal?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 22. septembril
2020 – Real Vida Seguros SA versus Autoridade Tributária e Aduaneira**

(Kohtuasi C-449/20)

(2020/C 433/30)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supremo Tribunal Administrativo

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Real Vida Seguros SA

Vastustaja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Eelotsuse küsimused

Kas asjaolu, et vastavalt maksusoodustuste seaduse (Estatuto dos Benefícios Fiscais) artiklitele 31 ja 2 võib apellandil 1999. ja 2000. majandusaastate kohta tasumisele kuuluva äriühingu tulumaksu (imposto sobre o rendimento das pessoas coletivas, IRC) arvestuses maha arvata 50 % riigisisestel (Portugali) börsidel saadud dividendidest, samas kui Euroopa Liidu teiste riikide börsidel saadud dividendide mahaarvamine on välistatud, kujutab endast ELTL artiklis 63 ja sellele järgnevates artiklites sätestatud kapitali vaba liikumise rikkumist?

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Korneuburg (Austria) 23. septembril 2020 –
Airhelp Limited versus Austrian Airlines AG**

(Kohtuasi C-451/20)

(2020/C 433/31)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesgericht Korneuburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Airhelp Limited

Kostja: Austrian Airlines AG

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 261/2004 ⁽¹⁾ artikli 3 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et määrus on kohaldatav ka olukorras, kus kahest lennust, mida teostab üks ja sama ühenduse lennuettevõtja, koosneva lennu broneerimiseks on tehtud üks broneering, kui nii esimese lennu väljumiskoht kui ka teise lennu saabumiskoht on kolmandas riigis ja liikmesriigi territooriumil on vaid esimese lennu saabumiskoht ja teise lennu väljumiskoht?

Juhul kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt:

2. Kas määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 lõike 1 punkti c alapunkti iii tuleb tõlgendada nii, et reisijal on määruse artikli 7 lõike 1 alusel õigus hüvitisele ka siis, kui reisija talle pakutud teekonna muutmist kasutades jõuaks oma lõppsihtkohta juhul, kui asenduslend toimuks plaanipäraselt, hiljemalt kaks tundi pärast tühistatud lennu plaanipärasest saabumisaega, kuid tegelikult ta oma lõppsihtkohta selle aja jooksul ei jõua.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilenemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rayonen sad Lukovit (Bulgaaria) 23. septembril 2020 –
Kriminaalasi järgmise isiku suhtes: AZ**

(Kohtuasi C-454/20)

(2020/C 433/32)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rayonen sad Lukovit

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

AZ

Eelotsuse küsimused

1. Kas kuritegude ja karistuste seaduses sätestatuse põhimõttega on vastuolus riigisisesed õigusnormid, mis näevad ühe ja sama teo eest, nimelt nõuetekohaselt registreerimata mootorsõiduki juhtimise eest ühekorraga ette halduskorras vastutuse ja kriminaalvastutuse, ilma et leiduks kriteeriume, mis võimaldaksid teo ühiskonnaohtlikkust objektiivselt klassifitseerida?

2. Kui Euroopa Liidu Kohus vastab esimesele küsimusele eitavalt, siis millised pädevused on liikmesriigi kohtul, et tagada Euroopa Liidu õiguspõhimõtete tõhus kohaldamine?
3. Kas kohtu menetlusõiguslik võimalus mõista kuriteo toimepanemises süüdistatav isik õigeks, määraates talle haldustrahvi, on piisav tagatis seaduse meelevaldse kohaldamise vastu?
4. Kas nõuetekohaselt registreerimata mootorsõiduki juhtimise eest mõistetav kuni üheaastane vangistus on proportsionaalne karistus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 49 lõike 3 tähenduses?

Crédit agricole SA 21. septembril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda laiendatud koosseisus) 8. juuli 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-576/18: Crédit agricole SA versus EKP

(Kohtuasi C-456/20 P)

(2020/C 433/33)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Crédit agricole SA (esindajad: advokaadid A. Champsaur ja A. Delors)

Teine menetlusosaline: Euroopa Keskpank

Apellandi nõuded

- Tühistada Üldkohtu 8. juuli 2020. aasta otsuse kohtuasjas T-576/18: Crédit Agricole SA vs. EKP resolutsiooni punkt 2, millega jäeti rahuldamata apellandi ülejäänud nõuded EKP 16. juuli 2018. aasta otsuse ECB/SSM/2018-FRCAG-75 tühistamiseks;
- täielikult rahuldada nõuded, mille appellant esitas esimese astme menetluses Üldkohtus;
- mõista kõik kohtukulud välja EKP-lt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et:

- (1) Üldkohus rikkus Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 575/2013 krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta artikli 26 lõike 3 kohaldamisel õigusnormi ning rikkus leebema karistusseaduse tagasiulatava kohaldamise põhimõtet, kuna Üldkohus leidis, et hageja pani oma avalikustamiskohustuse täitmisel kolmanda samba raames ning oma 2016. aasta teise kvartali COREP deklaratsioonis toime rikkumise;
- (2) Üldkohus rikkus õigusnormi ja põhjendamiskohustust, kuna Üldkohus ei vaadanud läbi väidet, mille kohaselt on otsusega ECB/SSM/2018-FRCAG-75 rikutud õiguskindluse põhimõtet, ning Üldkohus rikkus õiguskindluse põhimõtet, kuna Üldkohus leidis, et esineb määruse nr 26 lõike 3 rikkumine, samas kui Üldkohus sõnaselgelt tunnistas, et see säte ei ole selge;
- (3) Üldkohus rikkus nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määruse (EL) 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriulesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga, artikli 18 lõiget 1 ning põhjendamiskohustust, kuna Üldkohus ei tõendanud apellandi hooletut tegutsemist;

- (4) Üldkohus rikkus õigusnormi ja põhjendamiskohustust, kuna Üldkohus ei vaadanud läbi väidet, mille kohaselt on otsusega ECB/SSM/2018-FRCAG-75 rikutud proportsionaalsuse ja võrdse kohtlemise põhimõtet, ning rikkus neid kahte põhimõtet, kuna Üldkohus leidis kaudselt, et sanktsioon on oma olemuselt põhjendatud.

**Crédit agricole Corporate and Investment Banki 21. septembril 2020 esitatud apellatsioonkaebus
Üldkohtu (teine koda laiendatud koosseisus) 8. juuli 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-577/18:
Crédit agricole Corporate and Investment Bank versus EKP**

(Kohtuasi C-457/20 P)

(2020/C 433/34)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Crédit agricole Corporate and Investment Bank (esindajad: advokaadid A. Champsaur ja A. Delors)

Teine menetlusosaline: Euroopa Keskpank

Apellandi nõuded

- Tühistada Üldkohtu 8. juuli 2020. aasta otsuse kohtuasjas T-577/18: Crédit Agricole Corporate and Investment Bank vs. EKP resolutsiooni punkt 2, millega jäeti rahuldamata apellandi ülejäänud nõuded EKP 16. juuli 2018. aasta otsuse ECB/SSM/2018-FRCAG-76 tühistamiseks;
- täielikult rahuldada nõuded, mille Crédit Agricole Corporate and Investment Bank esitas esimese astme menetluses Üldkohtus;
- mõista kõik kohtukulud välja EKP-lt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse kolmes väites leiab apellant, et:

- (1) Üldkohus rikkus õigusnormi ja põhjendamiskohustust, kuna Üldkohus ei vaadanud läbi väidet, mille kohaselt on otsusega ECB/SSM/2018-FRCAG-76 rikutud õiguskindluse põhimõtet, ning Üldkohus rikkus õiguskindluse põhimõtet, kuna Üldkohus leidis, et esineb Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 575/2013 krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta artikli 26 lõike 3 rikkumine, samas kui Üldkohus sõnaselgelt tunnistas, et see säte ei ole selge;
 - (2) Üldkohus rikkus nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määruse (EL) 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriülesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga, artikli 18 lõiget 1 ning põhjendamiskohustust, kuna Üldkohus ei tõendanud apellandi hooletut tegutsemist;
 - (3) Üldkohus rikkus õigusnormi ja põhjendamiskohustust, kuna Üldkohus ei vaadanud läbi väidet, mille kohaselt on otsusega ECB/SSM/2018-FRCAG-76 rikutud proportsionaalsuse ja võrdse kohtlemise põhimõtet, ning rikkus neid kahte põhimõtet, kuna Üldkohus leidis kaudselt, et sanktsioon on oma olemuselt põhjendatud.
-

CA Consumer Finance'i 21. septembril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda laiendatud koosseisus) 8. juuli 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-578/18: CA Consumer Finance versus EKP

(Kohtuasi C-458/20 P)

(2020/C 433/35)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: CA Consumer Finance (esindajad: advokaadid A. Champsaur ja A. Delors)

Teine menetlusosaline: Euroopa Keskpank

Apellandi nõuded

- Tühistada Üldkohtu 8. juuli 2020. aasta otsuse kohtuasjas T-578/18: CA Consumer Finance vs. EKP resolutsiooni punkt 2, millega jäeti rahuldamata apellandi ülejäänud nõuded EKP 16. juuli 2018. aasta otsuse ECB/SSM/2018-FR-CAG-77 tühistamiseks;
- täielikult rahuldada nõuded, mille CA Consumer Finance esitas esimese astme menetluses Üldkohtus, ja
- mõista kõik kohtukulud välja EKP-lt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse kolmes väites leiab apellant, et:

- (1) Üldkohus rikkus õigusnormi ja põhjendamiskohustust, kuna Üldkohus ei vaadanud läbi väidet, mille kohaselt on otsusega ECB/SSM/2018-FRCAG-77 rikutud õiguskindluse põhimõtet, ning Üldkohus rikkus õiguskindluse põhimõtet, kuna Üldkohus leidis, et esineb Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 575/2013 krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta artikli 26 lõike 3 rikkumine, samas kui Üldkohus sõnaselgelt tunnistas, et see säte ei ole selge;
- (2) Üldkohus rikkus nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määruse (EL) 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriülesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga, artikli 18 lõiget 1 ning põhjendamiskohustust, kuna Üldkohus ei tõendanud apellandi hooletut tegutsemist;
- (3) Üldkohus rikkus õigusnormi ja põhjendamiskohustust, kuna Üldkohus ei vaadanud läbi väidet, mille kohaselt on otsusega ECB/SSM/2018-FRCAG-77 rikutud proportsionaalsuse ja võrdse kohtlemise põhimõtet, ning rikkus neid kahte põhimõtet, kuna Üldkohus leidis kaudselt, et sanktsioon on oma olemuselt põhjendatud.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Milano (Itaalia) 25. septembril 2020 – Associazione per gli Studi Giuridici sull'Immigrazione (ASGI) jt versus Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per le politiche della famiglia, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Kohtuasi C-462/20)

(2020/C 433/36)

Kohtumenetluse keel: italia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Milano

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Associazione per gli Studi Giuridici sull'Immigrazione (ASGI), Avvocati per niente onlus (APN), Associazione NAGA – Organizzazione di volontariato per l'Assistenza Socio-Sanitaria e per i Diritti di Cittadini Stranieri, Rom e Sinti

Vastustajad: Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per le politiche della famiglia, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Eelotsuse küsimused

1. Kas sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas ning mille kohaselt annab liikmesriigi valitsus dokumendi, mis annab õiguse saada selle liikmesriigi valitsusega lepingu sõlminud avalik-õiguslike ja eraõiguslike isikute pakutavate kaupade ja teenuste pealt soodustust, välja ainult selle liikmesriigi ja teiste Euroopa Liidu liikmesriikide kodanikele, jättes ilma seal pikaajaliselt elavad kolmandate riikide kodanikud, on direktiivi 2003/109/EÜ ⁽¹⁾ artikli 11 lõike 1 punktiga d või f vastuolus?
2. Kas sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas ning mille kohaselt annab liikmesriigi valitsus dokumendi, mis annab õiguse saada selle liikmesriigi valitsusega lepingu sõlminud avalik-õiguslike ja eraõiguslike isikute pakutavate kaupade ja teenuste pealt soodustust, välja ainult selle liikmesriigi ja teiste Euroopa Liidu liikmesriikide kodanikele, jättes ilma direktiivi 2011/98/EL ⁽²⁾ artikli 3 lõike 1 punktides b ja c nimetatud kolmandate riikide kodanikud, on direktiivi 2011/98/EL artikli 12 lõike 1 punktiga e – koostoimes määruse (EÜ) nr 883/2004 ⁽³⁾ artikli 1 punktiga z ning artikli 3 punktiga j või direktiivi 2011/98/EL artikli 12 lõike 1 punktiga g – vastuolus?
3. Kas sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas ning mille kohaselt annab liikmesriigi valitsus dokumendi, mis annab õiguse saada selle liikmesriigi valitsusega lepingu sõlminud avalik-õiguslike ja eraõiguslike isikute pakutavate kaupade ja teenuste pealt soodustust, välja ainult selle liikmesriigi ja teiste Euroopa Liidu liikmesriikide kodanikele, jättes ilma kolmandate riikide kodanikud, kes on direktiivi 2009/50/EÜ tähenduses „ELi sinise kaardi“ kasutajad, on direktiivi 2009/50/EÜ ⁽⁴⁾ artikli 14 lõike 1 punktiga e – koostoimes määruse (EÜ) 883/2004 artikli 1 punktiga z ning artikli 3 punktiga j või direktiivi 2009/50/EÜ artikli 14 lõike 1 punktiga g – vastuolus?
4. Kas sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas ning mille kohaselt annab liikmesriigi valitsus dokumendi, mis annab õiguse saada selle liikmesriigi valitsusega lepingu sõlminud avalik-õiguslike ja eraõiguslike isikute pakutavate kaupade ja teenuste pealt soodustust, välja ainult selle liikmesriigi ja teiste Euroopa Liidu liikmesriikide kodanikele, jättes ilma kolmandate riikide kodanikud, kes on saanud rahvusvahelise kaitse, on direktiivi 2011/95/EL artikliga 29 vastuolus?

⁽¹⁾ Nõukogu 25. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/109/EÜ pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatuse kohta (ELT 2004, L 16, lk 44; ELT eriväljaanne 19/06, lk 272).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/98/EL kolmandate riikide kodanikele liikmesriigis elamist ja töötamist võimaldava ühtse loa taotlemise ühtse menetluse ning liikmesriigis seaduslikult elavate kolmandatest riikidest pärit töötajate ühiste õiguste kohta (ELT 2011, L 343, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta (ELT 2004, L 166, lk 1; ELT eriväljaanne 05/05, lk 72).

⁽⁴⁾ Nõukogu 25. mai 2009. aasta direktiiv 2009/50/EÜ sulle kolmandate riikide kodanike kõrget kvalifikatsiooni nõudva töö eesmärgil riiki sisenemise ja seal elamise tingimuste kohta (ELT 2009, L 155, lk 17).

KF 26. septembril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 10. juuli 2020. aasta määruse peale kohtuasjas T-619/19: KF versus Satcen

(Kohtuasi C-464/20 P)

(2020/C 433/37)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: KF (esindaja: Rechtsanwältin A. Kunst)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Satelliidikeskus (Satcen)

Apellandi nõuded

Apellant palub:

- esiteks tühistada vaidlustatud määruse;
- teiseks rahuldada hagi, välja arvatud neljanda väite osas, ja seega
- tühistada Satceni direktori 3. juuli 2019. aasta otsus haldusjuurdluse taasavamise kohta ja direktori otsus jätta esimesena nimetatud otsus pärast selle peale esitatud vaide läbivaatamist muutmata;
- kohustada Satceni maksma hagejale õiglast hüvitist tulenevalt Üldkohtu otsusest T-286/15: KF vs. Satcen (täidetav kohtuotsus), sest ainult nii saab kõrvaldada selles toodud rikkumised, taastada hageja õigusliku seisundi ja täita kohtuotsuse;
- kohustada Satceni hüvitama hagejale haldusjuurdluse taasavamisega tekitatud varalise ja mittevaralise kahju, mille suurus on *ex aequo et bono* hinnates 30 000 eurot;
- teise võimalusena saata asi tagasi Üldkohtule otsuse tegemiseks;
- mõista nii esimese astme kui apellatsioonimenetluse kulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuses esitatakse kolm väidet:

1. Esimene väide, et rikutud on ELTL artiklit 266 ja hageja õigust täidetava kohtuotsuse täieulatuslikule täitmisele, sest Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta tuvastas, et haldusjuurdluse taasavamise otsuse puhul on tegemist ettevalmistava aktiga, mis ei mõjuta negatiivselt hageja huvisid.

Tegemist oli otsusega jätta kohtuotsus vastuolus ELTL artikliga 266 nõuetekohaselt täitama ja KF juhtumi konkreetsetel asjaoludel rikub see tema huve vahetult ja otseselt.

Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta ei võtnud arvesse KF juhtumi konkreetseid asjaolusid, nimelt esialgses haldusjuurdluses esinenud rikkumisi, mida ei ole võimalik heastada.

Üldkohus rikkus õigusnormi, sest ta ei tuvastanud, et:

- Satcenil ei olnud objektiivselt võimalik kõrvaldada rikkumisi haldusjuurdluse taasavamisega, eelkõige seetõttu, et esialgses haldusjuurdluses oli lubamatult mõjutatud tunnistajaid ning kahjustatud nii nende au kui ametialast mainet, nagu seda tuvastati täidetavas kohtuotsuses;
 - õiglast menetlust ei olnud võimalik tagada ja
 - rikutud on mõistliku menetlusaja põhimõtet.
2. Teine väide, et rikutud on ELTL artiklit 266 ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet, sest Üldkohus rikkus õigusnormi, kuna ei arvestanud ega tuvastanud, et:
 - kaalutusõigust saab sellisel kohtuotsuste nõuetekohasel täitmisel nagu KF puhul piirata võimaliku meetmega, st maksta talle õiglast hüvitist nende rikkumiste eest, mis on tuvastatud täidetavas kohtuotsuses;
 - igasugune menetlust kas lõpetav või selle lõpetamisele kaasaaitav otsus sisaldaks kindlasti ja paratamatult samu rikkumisi, mis on tuvastatud täidetavas kohtuotsuses;
 - kohtuotsuse täitmisel tekkivad erilised raskused;
 - KF-l oli õiguspärane ootus, et talle makstakse õiglast hüvitist;
 - õiglase hüvitise maksmine oleks ainus võimalus tuvastatud rikkumise kõrvaldamiseks.

3. Kolmas väide, et rikutud on ELTL artiklit 268 ja artikli 340 lõiget 2, sest Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta tuvastas, et lubatud ei ole esitada hagi hüvitise saamiseks lepinguvälise vastutuse alusel seoses haldusjuurdluse taasavamisega. KF esitas hagi, mis on vastuvõetav, ja seetõttu on vastuvõetav ka sellega seotud kahju hüvitamise hagi.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hamburg (Saksamaa) 28. septembril 2020 – BC versus Deutsche Lufthansa AG

(Kohtuasi C-467/20)

(2020/C 433/38)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: BC

Kostja: Deutsche Lufthansa AG

Eelotsuse küsimus

Kas määruse nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 5 lõike 1 punkti c ja artikli 7 lõiget 1 tuleb koostoimes selle määruse artikli 3 lõikega 5 tõlgendada nii, et kui tegemist on ümberistumisega lennuga, mis koosneb kahest lennust ja mille kohta on tehtud üks broneering ning mis väljub kolmanda riigi territooriumil asuvast lennujaamast ja suundub sihtkohta liikmesriigi territooriumil asuvas lennujaamas muu kolmanda riigi lennujaama kaudu, võib reisija, kes hilines oma lõppsihtkohta kolm tundi või rohkem seetõttu, et hilines esimene lend, mida koodijagamise kokkuleppe alusel teostas kolmanda riigi lennuettevõtja, esitada viidatud määrusele tuginedes kahju hüvitamise hagi ühenduse lennuettevõtja vastu, kellelt mitmest lennust koosnev lend ühe broneeringuga broneeriti ja kes teostas vaid teise lennu?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Riigikohus (Eesti) 29. septembril 2020 – AS Veejaam, OÜ Espo versus Elering AS

(Kohtuasi C-470/20)

(2020/C 433/39)

Kohtumenetluse keel: eesti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Riigikohus

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: AS Veejaam, OÜ Espo

Vastustaja: Elering AS

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu riigiabi reegleid, sh eriti komisjoni teatise „Keskkonna- ja energiaalase riigiabi suunised aastateks 2014-2020“⁽¹⁾ punktis 50 sätestatud ergutava mõju nõuet, saab tõlgendada selliselt, et nendega on kooskõlas selline riigiabi kava, mis võimaldab taastuenergia tootjal riigiabi väljamaksmist taotleda pärast projekti töödega alustamist, juhul kui riigisisene säte annab toetuse saamise õiguse igale tootjale, kes täidab seaduses sätestatud tingimused, ega anna selles osas pädevale asutusele kaalutlusõigust?
2. Kas riigiabi ergutava mõju välistab igal juhul see, kui riigiabiks alust andev investeering tehti keskkonnanõu tingimuste muutumise tõttu, sh olukorras, kus, nagu praegusel juhul, oleks taotleja riigiabi mitteraamimise korral oma tegevuse loa rangemate tingimuste tõttu tõenäoliselt lõpetanud?
3. Kas olukorras, kus, nagu praegusel juhul, komisjon on riigiabi otsusega tunnistanud siseturuga kokkusobivaks nii olemasoleva abikava kui ka kavandavad muudatused ning riik on muu hulgas selgitanud, et rakendab olemasolevat abikava ainult teatud tähtpäevani, on kehtiva seaduse alusel olemasoleva abikava rakendamise jätkamisel riigi selgituses toodud tähtajast pikemalt tegemist uue abiga nõukogu määruse (EL) 2015/1589⁽²⁾ artikli 1 punkti c mõttes, arvestades muu hulgas Euroopa Kohtu seisukohti asjas C-590/14 P⁽³⁾ (otsuse punktid 49–50)?
4. Kas olukorras, kus komisjon on tagantjärele otsustanud mitte esitada vastuväiteid Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 lõiget 3 rikkudes rakendatud abikavale, on tegevusabi saamiseks õigustatud isikutel õigus taotleda abi maksmist ka komisjoni otsusele eelneva aja eest, eeldusel et riigisisene menetlusõigus seda võimaldab?
5. Kas abikava raames tegevusabi taotlejal, kes alustas siseturuga kokkusobivaks loetud tingimustele vastava projekti elluviimist ajal, mil abikava rakendati seaduslikult, kuid kes taotles riigiabi ajal, mil abikava oli komisjoni teavitamata pikendatud, on sõltumata Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 lõikes 3 sätestatud õigus riigiabi saada?

⁽¹⁾ ELT 2014, C 200, lk 1.

⁽²⁾ Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (EMPs kohaldatav tekst) (ELT 2015, L 248, lk 9).

⁽³⁾ Euroopa Kohtu 26. oktoobri 2016. aasta kohtuotsus DEI vs. komisjon (C-590/14 P, EU:C:2016:797).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sofiyski rayonon sad (Bulgaaria) 30. septembril 2020 – „INVEST FUND MANAGEMENT“ AD versus Komisiya za finansov nadzor

(Kohtuasi C-473/20)

(2020/C 433/40)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sofiyski rayonon sad

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: „INVEST FUND MANAGEMENT“ AD

Vastustaja: Komisiya za finansov nadzor

Eelotsuse küsimused

1. Millise tähenduse tahtis Euroopa seadusandja anda mõistele prospekti „olulised andmed“, nagu seda kasutatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investinguks loodud ettevõtjaid käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta⁽¹⁾ artiklis 72?

2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/65/EÜ artikli 69 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et prospektides vajaliku miinimumteabe, mis on ettenähtud I lisa A loendis, igasugune muutmine on alati hõlmatud mõistega „olulised andmed“ direktiivi artikli 72 tähenduses, mistõttu tuleb neid õigeaegselt ajakohastada?
3. Kas juhul, kui teisele küsimusele vastatakse eitavalt, tuleb lähtuda sellest, et teatud kindla fondivalitseja juhatuse isikulise koosseisu muutmist puudutav informatsioon, kui need isikud ei ole tegevjuhtimisega seotud liikmed ning neile ei anta valitsemisega seotud ülesandeid, on hõlmatud mõistega „olulised andmed“, nagu seda kasutatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/65/EÜ artiklis 72?
4. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/65/EÜ artikli 99a punkti r tuleb tõlgendada nii, et fondivalitseja karistamine – iga tema valitsetava investeerimisfondi eest – on lubatud ainult siis, kui Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/65/EÜ artiklite 68–82 ülevõtmiseks vastu võetud riigisisestest õigusnormides ette nähtud investeerijate informeerimise kohustusi ei täideta korduvalt?

⁽¹⁾ ELT L 302, 17.11.2009, lk 32.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht München (Saksamaa) 1. oktoobril 2020 –
Vodafone Kabel Deutschland GmbH versus Bundesverband der Verbraucherzentralen und
Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.**

(Kohtuasi C-484/20)

(2020/C 433/41)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht München

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Vodafone Kabel Deutschland GmbH

Vastustaja: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi (EL) 2015/2366 ⁽¹⁾ artikli 62 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisestest õigusnormid või tavad, mis üleminekusätetena lubavad tarbijatega sõlmitud kestvusvõlasuhte korral kohaldada makseinstrumentide ja makseteenuste kasutamise eest tasu võtmise keeldu vaid juhul, kui asjaomane võlasuhe on tekkinud alates 13. jaanuarist 2018, mitte aga juhul, kui aluseks olev võlasuhe on tekkinud enne 13. jaanuari 2018, kuid (edasisi) maksetehinguid on hakatud tegema alles alates 13. jaanuarist 2018?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/2366 makseteenuste kohta siseturul, direktiivide 2002/65/EÜ, 2009/110/EÜ ning 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 1093/2010 muutmise ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2015, L 337, lk 35).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Alba Iulia (Rumeenia) 2. oktoobril 2020 – SC Philips Orăștie S.R.L. versus Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Kohtuasi C-487/20)

(2020/C 433/42)

Kohtumenetluse keel: rumeeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Alba Iulia

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: SC Philips Orăștie S.R.L.

Vastustaja: Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Eelotsuse küsimused

Kas **direktiivi 2006/112/EÜ** ⁽¹⁾ artiklit 179 [esimene taane] ja artiklit 183 [esimene taane] koostoimes **võrdväärsuse, tõhususe ja neutraalsuse põhimõtetega**, saab tõlgendada nii, et nendega on vastuolus riigisisene õigusakt või tava, mis kehtestab tagastatava käibemaksu summa vähendamise, kaasates tasumisele kuuluva käibemaksu arvutamisse täiendavate maksukohustuste summad, mis on määratud maksuotsuses ja tühistatud kohtuotsusega, mis ei ole lõplikult jõustunud, juhul kui need kohustused on tagatud pangatagatisega ja riigisisised maksumenetluse sätted tunnustavad kõnealuse tagatise täitmist peatavat toimet muude maksude ja lõivude suhtes?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006 L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu) 2. oktoobril 2020 – UB versus Kauno teritorinė muitinė

(Kohtuasi C-489/20)

(2020/C 433/43)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Apellant: UB

Vastustaja: Kauno teritorinė muitinė

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määruse (EL) nr 952/2013 ⁽¹⁾, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik, artikli 124 lõike 1 punkti e tuleb tõlgendada nii, et tollivõlg on lõppenud, kui sellises olukorras nagu käesolevas asjas peetakse salakaup kinni ja seejärel konfiskeeritakse pärast seda, kui see on juba varem ebaseaduslikult Euroopa Liidu tolliterritooriumile toodud (tarbimisse lubatud)?

2. Kas juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, tuleb nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/118/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb aktsiisi üldist korda ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 92/12/EMÜ, artikli 2 punkti b ja artikli 7 lõiget 1 ning nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi⁽²⁾, artikli 2 lõike 1 punkti d ja artiklit 70 tõlgendada nii, et aktsiisi ja/või käibemaksu tasumise kohustus ei lõpe, kui – nagu käesolevas asjas – salakaup peetakse kinni ja seejärel konfiskeeritakse pärast seda, kui see on juba varem ebaseaduslikult Euroopa Liidu tolliterritooriumile toodud (tarbimisse lubatud), isegi kui tollivõlg on määruse (EL) nr 952/2013 artikli 124 lõike 1 punktis e sätestatud alusel lõppenud?

⁽¹⁾ ELT 2013, L 269, lk 1.

⁽²⁾ ELT 2009, L 9, lk 12.

⁽³⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad Sofia-Grad (Bulgaaria) 2. oktoobril 2020 – V. M.A. versus Stolichna Obsthina, Rayon „Pancharevo“

(Kohtuasi C-490/20)

(2020/C 433/44)

Kohtumenethuse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad Sofia-Grad

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: V.M.A.

Vastustaja: Stolichna Obsthina, Rayon „Pancharevo“

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELi toimimise lepingu artiklit 20 ja artiklit 21 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 7, 24 ja 45 tuleb tõlgendada nii, et need ei luba Bulgaaria haldusasutusel, kellele on esitatud taotlus tõendada teises liidu liikmesriigis toimunud Bulgaaria kodakondsusega lapse sünni, mis on tõendatud Hispaania sünnitunnistusega, milles kaks naissoost isikut on registreeritud emana ja milles puudub täpsustus, kas üks ja kui jah, siis kumb neist on lapse bioloogiline ema, keelduda Bulgaaria sünnitunnistuse väljastamisest põhjendusega, et kaebuse esitaja keeldub teatamast, kes on lapse bioloogiline ema?
2. Kas ELi lepingu artikli 4 lõiget 2 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 9 tuleb tõlgendada nii, et Euroopa Liidu liikmesriikide rahvusliku ja põhiseadusliku identiteedi säilitamine tähendab, et liikmesriikidel on põlvnemise kindlakstegemise eeskirjade osas lai kaalutusõigus? Eelkõige:
 - kas ELi lepingu artikli 4 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et see lubab liikmesriikidel nõuda teavet lapse bioloogilise põlvnemise kohta?
 - kas ELi lepingu artikli 4 lõiget 2 koostoimes harta artikli 7 ja artikli 24 lõikega 2 tuleb tõlgendada nii, et huvide tasakaalustamise eesmärgil on vältimatult vajalik kaaluda üksteise suhtes ühelt poolt liikmesriigi rahvuslikku ja põhiseaduslikku identiteeti ning teiselt poolt lapse huve, kusjuures arvestada tuleb, et praegu puudub nii väärtuste kui ka õigusliku aspekti puhul üksmeel võimaluse suhtes lasta kanda sünnitunnistusele vanematena samasoolised isikud ilma täpsema teabeta selle kohta, kas ja kui jah, siis kes nendest on lapse bioloogiline vanem? Kui vastus sellele küsimusele on jaatav, siis kuidas oleks võimalik huvide tasakaalu konkreetselt saavutada?

3. Kas Brexiti õiguslikud tagajärjed on esimesele küsimusele vastamisel olulised, kuivõrd teises liikmesriigis välja antud sünnitunnistusel märgitud üks ema on Ühendkuningriigi kodanik ja teine ema on Euroopa Liidu liikmesriigi kodanik, võttes eelkõige arvesse, et lapse Bulgaaria sünnitunnistuse väljastamisest keeldumine on takistuseks lapse isikut tõendava dokumendi väljastamisele ELi liikmesriigis ja võib seetõttu raskendada tema õiguste täielikku teostamist liidu kodanikuna?
4. Kas esimesele küsimusele jaatava vastuse korral kohustab liidu õigus ja eriti tõhususe põhimõte pädevaid liikmesriigi ametiasutusi kõrvale kalduma sünnitunnistuse koostamise näidisest, mis on kehtiva riigisisese õiguse osa?

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 30. septembril 2020 –
Randstad Italia SpA versus Umana SpA jt**

(Kohtuasi C-497/20)

(2020/C 433/45)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Randstad Italia SpA

Vastustajad: Umana SpA, Azienda USL Valle d'Aosta, IN. VA SpA, Synergie Italia agenzia per il lavoro SpA

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELL artikli 4 lõike 3 ja artikli 19 lõikega 1 ning ETL artikli 2 lõigetega 1 ja 2 ning artikliga 267 – ka tõlgendatuna Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 47 lähtudes – on vastuolus niisugune tõlgendamispraktika nagu see, mis puudutab põhiseaduse artikli 111 kaheksandat lõiku, tsiviilkohtumenetluse seadustiku (codice di procedura civile) artikli 360 esimese lõigu punkti 1 ja artikli 362 esimest lõiku ning halduskohtumenetluse seadustiku (codice del processo amministrativo) artiklit 110 – osas, milles nende õigusnormide kohaselt on Consiglio di Stato (Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) otsuste peale kassatsioonkaebust lubatud esitada „kohtualluvusega seotud põhjustel“, – ning mis ilmneb Corte costituzionale (konstitutsioonikohus) 2018. aasta otsusest nr 6 ja hilisemast riigisisest kohtupraktikast, milles leiti varasemat kohtupraktika suunda muutes, et kassatsioonkaebust nn „kohtualluvuse puudumise“ seisukohast ei saa kasutada selleks, et vaidlustada Consiglio di Stato (Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) otsuseid, millega kohaldatakse riigisisel tasandil välja töötatud tõlgendamispraktikaid, mis on vastuolus Euroopa Kohtu otsustega, sellistes valdkondades, mida reguleerib Euroopa Liidu õigus (käsitletaval juhul riigihanketingute sõlmimise valdkonnas) ning milles liikmesriigid on loobunud oma suveräänsete volituste kasutamisest viisil, mis on selle õigusega vastuolus, – mille tulemus on see, et kinnistuvad ühenduse õiguse rikkumised, mille võib parandada eespool nimetatud vahendiga, ning kahjustatakse liidu õiguse ühetaolist kohaldamist ja ühenduse õiguse kohaldamisalasse kuuluvate õiguslike olukordade tõhusat kohtulikku kaitset vastuolus nõudega, et iga kohus rakendaks seda õigust täielikult ja nõuetekohaselt, niisugusel viisil, mis on tingimata kooskõlas sellega, kuidas on Euroopa Kohtu sõnul õige seda õigust tõlgendada, võttes arvesse liikmesriikide „menetlusautonoomia“ piire menetlevate institutsioonide korralduses?

2. Kas ELL artikli 4 lõike 3 ja artikli 19 lõikega 1 ning ELTL artikliga 267 – ka tõlgendatuna Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 47 lähtudes – on vastuolus see, kui põhiseaduse artikli 111 kaheksandat lõiku, tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikli 360 esimese lõigu punkti 1 ja artikli 362 esimest lõiku ning halduskohtumenetluse seadustiku artiklit 110 tõlgendatakse ja kohaldatakse nii, nagu ilmneb riigisisest kohtupraktikast, mille kohaselt ei saa kassatsioonkaebust Sezioni Unitele (ühendatud kojad) „kohtualluvusega seotud põhjustel“ nn „kohtualluvuse puudumise“ seisukohast esitada vahendina, mis võimaldab vaidlustada Consiglio di Stato (Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) otsuseid, milles tehakse otsust vaidluste kohta, mis käsitlevad liidu õiguse kohaldamise küsimusi, on jäetud põhjendamata esitamata eelotsusetaotlus Euroopa Kohtule, ilma et täidetud oleksid tingimused, mille ta on ammandavalt ära näidanud (alates 6. oktoobri 1982. aasta kohtuotsusest Cilfit, C-238/81) ja mida tuleb tõlgendada kitsalt – tingimused, mis vabastavad liikmesriigi kohtu tema kohustusest, vastuolus põhimõttega, mille kohaselt on liidu õigusega vastuolus riigisiselised – kas seaduses või põhiseaduses sätestatud – õigusnormid ja menetluspraktikad, mis näevad ette, et liikmesriigi kohtul (mis võib olla viimase astme kohus või mitte) ei ole – kas või ajutiselt – õigust esitada vabalt eelotsusetaotlust, mille tagajärg on see, et Euroopa Kohtu erandlik kohtualluvus küsimuses, missugune on ühenduse õiguse õige ja siduv tõlgendus, omastatakse omavoliliselt, võimalik tõlgenduslik vastuolu liikmesriigi kohtu kohaldatava õiguse ja liidu õiguse vahel muudetakse parandamatuks (ja soodustatakse selle kinnistumist) ning kahjustatakse liidu õiguse ühtaolist kohaldamist ja sellest õigusest tulenevate subjektiivsete õiguslike olukordade tõhusat kohtulikku kaitset?
3. Kas põhimõtted, mida Euroopa Kohus on kinnitanud 5. septembri 2019. aasta kohtuotsusega Lombardi, C-333/18; 5. aprilli 2016. aasta kohtuotsusega PFE, C-689/13, ja 4. juuli 2013. aasta kohtuotsusega Fastweb, C-100/12, seoses direktiiviga 2007/66/EÜ⁽¹⁾ muudetud direktiivi 89/665/EMÜ⁽²⁾ artikli 1 lõigetega 1 ja 3 ning artikli 2 lõikega 1, on kohaldatavad niisugusel juhul, millega on tegemist põhikohtuasjas, mil konkureeriv ettevõtja on vaidlustanud enda hankemenetlusest kõrvalejätmise ja lepingu sõlmimise teise ettevõtjaga ning mil Consiglio di Stato (Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) analüüsib sisuliselt ainult väidet, millega hankemenetlusest kõrvalejäetud ettevõtja vaidleb vastu tema tehnilisele pakkumusele antud punktisummale, mis jääb allapoole „lävendit“, ning analüüsides esmajärjekorras hankijast haldusasutuse ja edukaks pakkujaks osutunud ettevõtja vastuapellatsioonkaebusi, rahuldab need, tunnistades vastuvõetamatuks (ja jättes sisuliselt läbi vaatamata) apellatsioonkaebuse muud väited, millega vaieldakse hanketulemusele vastu muudel põhjustel (hanketingimustes ei ole kindlaks määratud pakkumuste hindamise kriteeriume, antud hääli ei põhjendatud, hankekomisjoni liikmed olid nimetatud õigusvastaselt ja selle komisjoni koosseis oli õigusvastane), ning seda riigisisese kohtupraktika alusel, mille kohaselt ei ole hankemenetlusest kõrvalejäetud ettevõtjal õigust teha kriitikat, mille eesmärk on vaidlustada lepingu sõlmimine konkureeriva ettevõtjaga, isegi mitte hanke tühisuse tuvastamise nõudmise kaudu, sest kohus peab hindama, kas liidu õigusega on kooskõlas tagajärg, et ettevõtjalt võetakse õigus lasta kohtul analüüsida iga põhjust, miks hanketulemus vaidlustatakse, ning seda olukorras, kus tema hankest kõrvalejätmist ei ole lõplikult kinnitatud, ja kus iga konkurent võib tugineda samasugusele põhjendatud huvile selle vastu, et teiste pakkumused kõrvale jäetaks, mis võib viia selleni, et hankijast haldusasutusel ei ole võimalik valida välja ühte nõuetekohast pakkumust ja ta algatab uue hankemenetluse, milles võivad osaleda kõik pakkujad?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2007. aasta direktiiv 2007/66/EÜ, millega muudetakse nõukogu direktiive 89/665/EMÜ ja 92/13/EMÜ riigihankelepingute sõlmimise läbivaatamise korra tõhustamise osas (ELT 2007, L 335, lk 31).

⁽²⁾ Nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiiv 89/665/EMÜ riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT 1989, L 395, lk 33; ELT eriväljaanne 06/01, lk 246).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Symvoulío tis Epikrateias (Kreeka) 1. oktoobril 2020 – DIMCO Dimovasili M.I.K.E. versus Ypourgos Perivallontos kai Energieias

(Kohtuasi C-499/20)

(2020/C 433/46)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Symvoulío tis Epikrateias

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: DIMCO Dimovasili M.I.K.E.

Vastustaja: Ypourgos Perivallontos kai Energieias

Eelotsuse küsimused

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. mai 1997. aasta direktiivi 97/23/EÜ surveseadmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 181, 9.7.1997, lk 1; ELT eriväljaanne 13/19, lk 86) artikli 4 punkti 1.1, artikli 7 lõiget 4 ja artiklit 8 koostoimes selle direktiivi I lisaga tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisugused riigisisesed õigusnormid nagu Kreeka maagaasipaigaldisi tööõhuga kuni 500 mbar reguleeriva tehnilise määruse punktid 1.2.4, P9.5.6.9 ja P9.5.8.2, mida käsitletakse põhikohtuasjas ning millega on põhjustel, mis on seotud inimeste ohutusega peamiselt seismiliste sündmuste korral, kehtestatud tingimused ja piirangud (õhutamiskohustused, maa-aluste osade keeld) surveseadmete (gaasitorud) paigaldamise viisi osas, kui neid tingimusi ja piiranguid kohaldatakse samamoodi ka selliste torude suhtes, millel on – nagu torudel, millega on tegemist käsitletaval juhul, – EÜ-vastavusmärk ning tootja on need sertifitseerinud kui torud, mida saab paigaldada ja kasutada ohutult ilma, et oleks vaja järgida neid tingimusi ja piiranguid?

Kas neid direktiivi 97/23/EÜ eespool viidatud sätteid koostoimes selle direktiivi artikliga 2 tuleb vastupidi tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus sellised tingimused ja piirangud nagu käsitletavad, mis puudutavad surveseadmete (gaasitorud) paigaldamise viisi?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) 9. oktoobril 2020 – RM versus Landespolizeidirektion Steiermark

(Kohtuasi C-508/20)

(2020/C 433/47)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: RM

Vastustaja: Landespolizeidirektion Steiermark

Eelotsuse küsimused

1. Kas liikmesriigi kohus peab monopoli ette nägeva korra kaitse eesmärgil toimivas trahvimenetluses kontrollima kohaldatavat trahvimäära teenuste osutamise vabaduse aspektist, kui ta on monopoli ette nägevat korda varem vastavalt Euroopa Kohtu nõuetele juba kontrollinud ja selle kontrolli tulemusel tuvastanud, et monopoli ette nägev kord on põhjendatud?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt:
 2. a) Kas ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisene õigusnorm, mis näeb hasartmänguseaduse kohaselt keelatud õnnemängude majandustegevuse käigus kättesaadavaks tegemise eest ette rahatrahvi määramise iga mänguautomaadi kohta, kehtestamata määratud rahatrahvide kogusumma absoluutset ülempiiri?
 2. b) Kas ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisene õigusnorm, mis näeb hasartmänguseaduse kohaselt keelatud õnnemängude majandustegevuse käigus kättesaadavaks tegemise eest ette miinimumtrahvi määramise summas 6 000 eurot iga mänguautomaadi kohta?
 2. c) Kas ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisene õigusnorm, mis näeb hasartmänguseaduse kohaselt keelatud õnnemängude majandustegevuse käigus kättesaadavaks tegemise eest ette asendusaresti määramise iga mänguautomaadi kohta, kehtestamata asendusaresti kogupikkuse absoluutset ülempiiri?
 2. d) Kas ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisene õigusnorm, mis näeb hasartmänguseaduse kohaselt keelatud õnnemängude majandustegevuse käigus kättesaadavaks tegemise eest trahvi määramise korral ette kohustuse tasuda osa trahvimenetluse kuludest summas, mis moodustab 10 % määratud rahatrahvidest?

3. Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt:

3. a) Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „põhiõiguste harta“) ⁽¹⁾ artikli 49 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisene õigusnorm, mis näeb hasartmänguseaduse kohaselt keelatud õnnemängude majandustegevuse käigus kättesaadavaks tegemise eest ette rahatrahvi määramise iga mänguautomaadi kohta, kehtestamata määratud rahatrahvide kogusumma absoluutset ülempiiri?
3. b) Kas põhiõiguste harta artikli 49 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisene õigusnorm, mis näeb hasartmänguseaduse kohaselt keelatud õnnemängude majandustegevuse käigus kättesaadavaks tegemise eest ette miinimumtrahvi määramise summas 6 000 eurot iga mänguautomaadi kohta?
3. c) Kas põhiõiguste harta artikli 49 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisene õigusnorm, mis näeb hasartmänguseaduse kohaselt keelatud õnnemängude majandustegevuse käigus kättesaadavaks tegemise eest ette asendusaresti määramise iga mänguautomaadi kohta, kehtestamata asendusaresti kogupikkuse absoluutset ülempiiri?
3. d) Kas põhiõiguste harta artikli 49 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisene õigusnorm, mis näeb hasartmänguseaduse kohaselt keelatud õnnemängude majandustegevuse käigus kättesaadavaks tegemise eest trahvi määramise korral ette kohustuse tasuda osa trahvimenetluse kuludest summas, mis moodustab 10 % määratud rahatrahvidest?

⁽¹⁾ ELT 2010, C 83, lk 389.

12. oktoobril 2020 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Bulgaaria Vabariik

(Kohtuasi C-510/20)

(2020/C 433/48)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: O. Beynet, Ivan Zalogin)

Kostja: Bulgaaria Vabariik

Hageja nõuded

- tuvastada, et Bulgaaria Vabariik on rikkunud kohustusi, mis tulenevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiivi 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik ⁽¹⁾, artikli 5 lõike 2 punkti a alapunktidest i, ii ja iii ning artikli 17 lõigetest 2 ja 3;
- mõista kohtukulud välja Bulgaaria Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Bulgaaria Vabariik on direktiivi 2008/56/EÜ eespool viidatud sätteid rikkudes jätnud ettenähtud tähtajal komisjonile teatavaks tegemata kohustuslikud merekeskkonna seisundi esialgse hindamise, hea keskkonnaseisundi piiritlemise ja keskkonnavalaste sihtide ajakohastamised.

⁽¹⁾ ELT 2008, L 164, lk 19.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad Silistra (Bulgaaria) 16. oktoobril 2020 – DB,
LY versus Nachalnik na Rayonno upravlenie Silistra pri Oblastna direktsia na Ministerstvo na
vatreshnite raboti**

(Kohtuasi C-520/20)

(2020/C 433/49)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad Silistra

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: DB, LY

Kostja: Nachalnik na Rayonno upravlenie Silistra pri Oblastna direktsia na Ministerstvo na vatreshnite raboti

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 12. juuni 2007. aasta otsuse 2007/533/JSK, mis käsitleb teise põlvkonna Schengeni infosüsteemi (SIS II) loomist, toimimist ja kasutamist, artiklit 39 ja eelkõige artikli 39 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid ja halduspraktika, mille kohaselt pädev ametiasutus võib ja peab täitmisest keelduma, kui esineb alus eeldada, et SIS II-te kantud hoiatusteadete ei ole kooskõlas selle registreerimise ja nimetatud otsuse artikli 38 lõikes 1 sätestatud eesmärkidega?

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 5. oktoobri 2020. aasta otsus – Prantsusmaa ja IFP Énergies nouvelles versus komisjon

(Liidetud kohtuasjad T-479/11 RENV ja T-157/12 RENV) ⁽¹⁾

(Riigiabi – Naftaalane teadustegevus – Prantsusmaa rakendatud abikava – Kaudne ja piiramatu riigitagatis, mis kaasnes IFPENile avalik-õigusliku tööstus- ja kaubandusametuse staatuse andmisega – Eelis – Eelise olemasolu eeldamine – Proportsionaalsus)

(2020/C 433/50)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja kohtuasjas T-479/11 RENV: Prantsuse Vabariik (esindaja: P. Dodeller)

Hageja kohtuasjas T-157/12 RENV: IFP Énergies nouvelles (Rueil-Malmaison, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid E. Lagathu ja E. Barbier de La Serre)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: B. Stromsky ja D. Grespan)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 29. juuni 2011. aasta otsus 2012/26/EL riigiabi kohta C 35/08 (ex NN 11/08), mida Prantsusmaa andis avalik-õiguslikule asutusele Institut français du pétrole (ELT 2012, L 14, lk 1)

Resolutsioon

1. Tühistada komisjoni 29. juuni 2011. aasta otsuse 2012/26/EL riigiabi kohta C 35/08 (ex NN 11/08), mida Prantsusmaa andis avalik-õiguslikule asutusele Institut français du pétrole, artikli 5 lõiked 3 ja 4 ning artikli 6 lõige 1 osas, milles see puudutab riigitagatise maksimaalset mõju, nagu seda on hinnatud artikli 5 lõigetes 3 ja 4.
2. Jätta hagid ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta Euroopa Komisjoni, Prantsuse Vabariigi ja IFP Énergies nouvelles'i kohtukulud liidetud kohtuasjades T-479/11 ja T-157/12 nende enda kanda.
4. Jätta Prantsuse Vabariigi, IFP Énergies nouvelles'i ja komisjoni kohtukulud kohtuasjas C-438/16 P nende enda kanda.
5. Jätta Prantsuse Vabariigi kohtukulud kohtuasjas T-479/11 RENV tema enda kanda ja mõista temalt välja komisjoni kohtukulud.
6. Jätta IFP Énergies nouvelles'i ja komisjoni kohtukulud kohtuasjas T-157/12 RENV nende enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 340, 19.11.2011.

Üldkohtu 15. oktoobri 2020. aasta otsus – První novinová společnost versus komisjon**(Kohtuasi T-316/18) ⁽¹⁾**

(Riigiabi – Postisektor – Universaalteenuse osutamise kohustus – Otsus jätta vastuväited esitamata – Menetlusõiguste kaitse – Menetluse kestus – Juhtumi täielik ja piisav uurimine komisjoni poolt – Hüvitis universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest – Üldist majandushuvi pakkuv teenus – Direktiiv 97/67/EÜ – Välditud netokulude meetod – Põhjendamiskohustus)

(2020/C 433/51)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: První novinová společnost a.s. kui Mediaservis s.r.o. õigusjärglane (Praha, Tšehhi Vabariik) (esindajad: advokaadid D. Vosol ja C. Schneider)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Flynn, D. Recchia ja K. Blanck)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Tšehhi Vabariik (esindajad: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller ja I. Gavrilová), Česká pošta s. p. (Praha) (esindaja: advokaat P. Kadlec)

Ese

ELTL artiklil 263 põhinev nõue tühistada komisjoni 19. veebruari 2018. aasta otsus C(2018) 753 final riigiabi SA.45281 (2017/N) ja riigiabi SA. 44859 (2016/FC) kohta, millega tunnistati hüvitised, mille Tšehhi Vabariik andis Česká poštale viimase poolt postiteenuste osutamiseks universaalteenuse osutamise kohustuse raames ajavahemikuks 2013–2017, kujutab endast siseturuga kokkusobivat riigiabi vastavalt ELTL artikli 106 lõikele 2.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta První novinová společnost a.s-i kui Mediaservis s.r.o. õigusjärglase kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.
3. Jätta Tšehhi Vabariigi ja Česká pošta s. p. kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 276, 6.8.2018.

Üldkohtu 5. oktoobri 2020. aasta otsus – GVN versus komisjon**(Kohtuasi T-583/18) ⁽¹⁾**

(Riigiabi – Ühistransport – Avaliku teenindamise kohustustega kaasnevate kulude hüvitamine – Kohustus kehtestada maksimumtariifid õpilastele, üliõpilastele, praktikantidele ja liikumispuudega isikutele – Alam-Saksi liidumaa ühistranspordiseadus (Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz) § 7a – Otsus jätta vastuväited esitamata – Määruse (EL) nr 1370/2007 artikli 3 lõiked 2 ja 3 – Liidumaa rahaliste vahendite ülekandmine kohaliku omavalitsuse tasemel ametiasutustele, kes korraldavad reisijate vedu – Mõiste „abi“)

(2020/C 433/52)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Gesamtverband Verkehrsgewerbe Niedersachsen e.V. (GVN) (Hannover, Saksamaa) (esindaja: advokaat C. Antweiler)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Tomat ja K.-P. Wojcik)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: J. Möller, D. Klebs ja S. Heimerl) ja Land Niedersachsen (Saksamaa) (esindajad: advokaadid S. Barth ja H. Gading)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 12. juuli 2018. aasta otsus C(2018) 4385 final mitte esitada vastuväiteid Alam-Saksi liidumaa poolt ühistranspordiseaduse § 7a võetud meetme kohta (juhtum SA.46538 (2017/NN)) (ELT 2018, C 292, lk 1).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Gesamtverband Verkehrsgewerbe Niedersachsen e.V. (GVN) kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.
3. Jätta Saksamaa Liitvabariigi ja Land Niedersachseni kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 427, 26.11.2018.

Üldkohtu 5. oktoobri 2020. aasta otsus – Hermann Albers versus komisjon

(Kohtuasi T-597/18) ⁽¹⁾

(Riigiabi – Ühistransport – Avaliku teenindamise kohustustega kaasnevate kulude hüvitamine – Kohustus kehtestada maksimumtariifid õpilastele, üliõpilastele, praktikantidele ja liikumispuudega isikutele – Alam-Saksi liidumaa ühistranspordiseadus (Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz) § 7a – Otsus jätta vastuväited esitamata – Määruse (EL) nr 1370/2007 artikli 3 lõiked 2 ja 3 – Liidumaa rahaliste vahendite ülekandmine kohaliku omavalitsuse tasemel ametiasutustele, kes korraldavad reisijate vedu – Mõiste „abi“ – Teatamiskohustus)

(2020/C 433/53)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Hermann Albers e.K. (Neubörger, Saksamaa) (esindaja: advokaat S. Roling)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Tomat ja K.-P. Wojcik)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: J. Möller, D. Klebs ja S. Heimerl) ja Land Niedersachsen (Saksamaa) (esindajad: advokaadid S. Barth ja H. Gading)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 12. juuli 2018. aasta otsus C(2018) 4385 final mitte esitada vastuväiteid Alam-Saksi liidumaa poolt ühistranspordiseaduse § 7a võetud meetme kohta (juhtum SA.46697 (2017/NN)) (ELT 2018, L 292, lk 1).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Hermann Albers e.K. kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.
3. Jätta Saksamaa Liitvabariigi ja Land Niedersachseni kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 427, 26.11.2018.

Üldkohtu 15. oktoobri 2020. aasta otsus – smart things solutions versus EUIPO – Samsung Electronics (smart:)things)

(Kohtuasi T-48/19) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu kujutismärk smart:) things – Absoluutne keeldumispõhjus – Kirjeldavus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c – Määruse 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkt a – Määruse 2017/1001 artikli 95 lõige 1)

(2020/C 433/54)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: smart things solutions GmbH (Seefeld, Saksamaa) (esindaja: advokaat R. Dissmann)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: A. Söder, H. O'Neill ja V. Ruzek)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Samsung Electronics GmbH (Schwalbach/Taunus, Saksamaa) (esindajad: advokaadid T. Schmitz, M. Breuer ja I. Dimitrov)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 20. novembri 2018. aasta otsuse (asi R 835/2018-4) peale, mis käsitleb Samsung Electronics ja smart things solutionsi vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta smart things solutions GmbH kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) ja Samsung Electronics GmbH kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 103, 18.3.2019.

Üldkohtu 15. oktoobri 2020. aasta otsus – Karpeta-Kovalyova versus komisjon**(Kohtuasi T-249/19) ⁽¹⁾**

(Avalik teenistus – Lepingulised töötajad – Töötasu – Otsus, millega keelduti maksmast kodumaalt lahkumise toetust, päevaraha ja sisseseadmistoetust ning hüvitamast kolimis- ja reisikulusid teenistusse asumise korral – Personalieeskirjade VII lisa artikli 4 lõike 1 punkt a – Diplomaatiline staatus – Viieaastane võrdlusperiood – Mõiste „alaline elukoht“)

(2020/C 433/55)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Marina Karpeta-Kovalyova (Woluwe-Saint-Pierre, Belgia) (esindaja: advokaat S. Pappas)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: T. Bohr ja D. Milanowska)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 14. juuni 2018. aasta otsus, millega keelduti hagejale maksmast kodumaalt lahkumise toetust, päevaraha ja sisseseadmistoetust ning hüvitamast kolimis- ja reisikulusid teenistusse asumise korral.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Marina Karpeta-Kovalyovalt.

⁽¹⁾ ELT C 187, 3.6.2019.

Üldkohtu 15. oktoobri 2020. aasta otsus – Decathlon versus EUIPO – Athlon Custom Sportswear (athlon custom sportswear)**(Kohtuasi T-349/19) ⁽¹⁾**

(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu kujutismärgi athlon custom sportswear taotlus – Varasem Euroopa Liidu sõnamärk DECATHLON – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosuse puudumine – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2020/C 433/56)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Decathlon (Villeneuve-d'Ascq, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid A. Cléry ja C. Devernay)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: L. Rampini)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Athlon Custom Sportswear PC (Kallithéa, Kreeka)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 27. märtsi 2019. aasta otsuse (asi R 1724/2018-2) peale, mis käsitleb Decathloni ja Athlon Custom Sportsweari vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Decathlonilt.

⁽¹⁾ ELT C 255, 29.7.2019.

Üldkohtu 15. oktoobri 2020. aasta otsus – Itinerant Show Room versus EUIPO (FAKE DUCK)

(Kohtuasi T-607/19) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu kujutismärgi FAKE DUCK taotlus – Absoluutne keeldumispõhjus – Kirjeldavus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c – Võrdse kohtlemise ja seaduslikkuse põhimõtted)

(2020/C 433/57)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Itinerant Show Room Srl (San Giorgio in Bosco, Itaalia) (esindaja: advokaat E. Montelione)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: M. Capostagno)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 1. juuli 2019. aasta otsuse (asi R 830/2019-2) peale, mis käsitleb kujutismärgi FAKE DUCK ELi kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Itinerant Show Room Srl-ilt.

⁽¹⁾ ELT C 372, 4.11.2019.

Üldkohtu 15. oktoobri 2020. aasta otsus – Body Attack Sports Nutrition versus EUIPO – Sakkari (Sakkattack)

(Kohtuasi T-788/19) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu kujutismärgi Sakkattack taotlus – Varasemad rahvusvahelised sõnamärgid ATTACK ja Body Attack ja varasem kujutismärk Body Attack SPORTS NUTRITION – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2020/C 433/58)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Body Attack Sports Nutrition GmbH & Co. KG (Hamburg, Saksamaa) (esindaja: advokaat S. Labesius)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: J. Cresou Carrillo ja V. Ruzek)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Maria Sakkari (Nikosia, Küpros) (esindaja: advokaat M. Nikolaraki)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 26. augusti 2019. aasta otsuse (liidetud asjad R 2432/2018-4 ja R 2562/2018-4) peale, mis käsitleb Body Attack Sports Nutritioni ja M. Sakkari vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Body Attack Sports Nutrition GmbH & Co. KG-lt.

⁽¹⁾ ELT C 10, 13.1.2020.

Üldkohtu 15. oktoobri 2020. aasta otsus – Dvectis CZ versus EUIPO – Yado (Istmepadi)

(Kohtuasi T-818/19) ⁽¹⁾

(Ühenduse disainilahendus – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Istmepatja kujutav registreeritud ühenduse disainilahendus – Varasem ühenduse disainilahendus – Kehtetuse alus – Eristatavuse puudumine – Asjatundlik kasutaja – Autori vabadusaste – Erineva üldmulje puudumine – Määruse (EÜ) nr 6/2002 artikkel 6 ja artikli 25 lõike 1 punkt b – Põhjendamiskohustus)

(2020/C 433/59)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Dvectis CZ s.r.o. (Brno, Tšehhi Vabariik) (esindaja: advokaat J. Svojanovská)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: J. Ivanauskas ja V. Ruzek)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Yado s.r.o. (Handlová, Slovakkia)

Ese

Hagi EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 10. septembri 2019. aasta otsuse (asi R 513/2018-3) peale, mis käsitleb Yado ja Dvectis CZi vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Dvectis CZ s.r.o-lt.

⁽¹⁾ ELT C 27, 27.1.2020.

Üldkohtu 5. oktoobri 2020. aasta otsus – X-cen-tek versus EUIPO – Altenloh, Brinck & Co. (PAX)**(Kohtuasi T-847/19) ⁽¹⁾**

(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu sõnamärgi PAX taotlus – Varasemad Euroopa Liidu ja rahvusvahelised kujutismärgid SPAX – Suhteline keeldumispõhjus – Domineeriv osa – Neutraliseerimise puudumine – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) – Õiguse ajaline kohaldamine)

(2020/C 433/60)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: X-cen-tek GmbH & Co. KG (Wardenburg, Saksamaa) (esindaja: advokaat H. Hillers)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: S. Hanne)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Altenloh, Brinck & Co. GmbH & Co. KG (Ennepetal, Saksamaa)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 27. septembri 2019. aasta otsuse (asi R 2324/2018-2) peale, mis käsitleb Altenloh, Brinck & Co. ja X-cen-teki vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja X-cen-tek GmbH & Co. KG-lt.

⁽¹⁾ ELT C 45, 10.2.2020.

Üldkohtu 15. oktoobri 2020. aasta otsus – Body Attack Sports Nutrition versus EUIPO – Sakkari (SAKKATTACK)**(Kohtuasi T-851/19) ⁽¹⁾**

(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu kujutismärgi SAKKATTACK taotlus – Varasemad rahvusvahelised sõnamärgid ATTACK ja Body Attack ja siseriiklik kujutismärk Body Attack SPORTS NUTRITION – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2020/C 433/61)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Body Attack Sports Nutrition GmbH & Co. KG (Hamburg, Saksamaa) (esindaja: advokaat S. Labesius)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: J. Crespo Carrillo ja V. Ruzek)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Maria Sakkari (Nikosia, Küpros) (esindaja: advokaat M. Nikolaraki)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 14. oktoobri 2019. aasta otsuse (asi R 2560/2018-4) peale, mis käsitleb Body Attack Sports Nutrition ja M. Sakkari vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Body Attack Sports Nutrition GmbH & Co. KG-lt.

⁽¹⁾ ELT C 61, 24.2.2020.

Üldkohtu 15. oktoobri 2020. aasta otsus – Laboratorios Ern versus EUIPO – Bio-tec Biologische Naturverpackungen (BIOPLAST BIOPLASTICS FOR A BETTER LIFE)

(Kohtuasi T-2/20) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering – Kujutismärk BIOPLAST BIOPLASTICS FOR A BETTER LIFE – Varasem siseriiklik sõnamärk BIOPLAK – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosuse puudumine – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2020/C 433/62)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Hispaania) (esindaja: advokaat S. Correa Rodríguez)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: J. Crespo Carrillo ja E. Śliwińska)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Bio-tec Biologische Naturverpackungen GmbH & Co. KG (Emmerich, Saksamaa)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 10. oktoobri 2019. aasta otsuse (asi R 418/2019-5) peale, mis käsitleb Laboratorios Ern ja Bio-tec Biologische Naturverpackungeni vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Laboratorios Ern, SA-lt.

⁽¹⁾ ELT C 68, 2.3.2020.

Üldkohtu 15. oktoobri 2020. aasta otsus – Rothenberger versus EUIPO – Paper Point (ROBOX)**(Kohtuasi T-49/20) ⁽¹⁾**

(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu sõnamärgi ROBOX taotlus – Varasem Euroopa Liidu sõnamärk OROBOX – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Kaupade iseseisev alamkateooria – Kirjeldava osa arvesse võtmine – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2020/C 433/63)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Rothenberger AG (Kelkheim, Saksamaa) (esindajad: advokaadid V. von Bomhard ja J. Fuhrmann)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: G. Sakalaitė-Orlovskienė, J. Crespo Carrillo ja V. Ruzek)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Paper Point S.n.c. di Daria Fabbroni e Simone Borghini (Arezzo, Itaalia)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 31. oktoobri 2019. aasta otsuse (asi R 210/2019-1) peale, mis käsitleb Paper Pointi ja Rothenbergeri vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Rothenberger AG-lt.

⁽¹⁾ ELT C 87, 16.3.2020.

Üldkohtu 6. oktoobri 2020. aasta määrus – Sharpston versus nõukogu ja liikmesriikide valitsuste esindajate konverents**(Kohtuasi T-180/20) ⁽¹⁾**

(Tühistamishagi – Ühendkuningriigi väljaastumine Euroopa Liidust – Liikmesriikide valitsuste esindajate konverentsi deklaratsioon Ühendkuningriigi väljaastumise tagajärgede kohta Euroopa Kohtu kohtujuristidele – Vaidlustamatu akt – Vastuvõetamatus)

(2020/C 433/64)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Eleanor Sharpston (Schoenfels, Luxembourg) (esindajad: barrister N. Forwood, barrister J. Robb ja H. Mercer, QC)

Kostjad: Euroopa Liidu Nõukogu, liikmesriikide valitsuste esindajate konverents (esindajad: M. Bauer, R. Meyer ja A. Sikora-Kalėda)

Ese

ELTL artiklil 263 põhinev nõue tühistada osaliselt liikmesriikide valitsuste esindajate konverentsi 29. jaanuari 2020. aasta deklaratsioon Ühendkuningriigi Euroopa Liidust väljaastumise tagajärgede kohta Euroopa Kohtu kohtujuristidele.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Eleanor Sharpstoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Nõukogu ja liikmesriikide valitsuste esindajate konverentsi kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 201, 15.6.2020.

Üldkohtu 6. oktoobri 2020. aasta määrus –Sharpston versus Euroopa Liidu Kohus**(Kohtuasi T-184/20) ⁽¹⁾****(Tühistamishagi – Ühendkuningriigi väljaastumine Euroopa Liidust – Euroopa Kohtu presidendi kiri, milles ta kutsub liikmesriike üles nimetama ametisse kohtujuristi – Vaidlustamatu akt – Vastuvõetamatus)****(2020/C 433/65)***Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled***Hageja:* Eleanor Sharpston (Schoenfels, Luxembourg) (esindaja: barrister N. Forwood)*Kostja:* Euroopa Liidu Kohus (esindajad: J. Inghelram ja Á. Almendros Manzano)**Ese**

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada otsus, mis sisaldas Euroopa Kohtu presidendi 31. jaanuari 2020. aasta kirjas Euroopa Liidu Nõukogu eesistujale ja milles ta kutsus liikmesriike üles nimetama ametisse kohtujuristi praegu ametisoleva hageja asemel.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Eleanor Sharpstoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Kohtu kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 201, 15.6.2020.

Üldkohtu 6. oktoobri 2020. aasta määrus – Sharpston versus nõukogu ja liikmesriikide valitsuse esindajad**(Kohtuasi T-550/20) ⁽¹⁾****(Tühistamishagi – Ühendkuningriigi väljaastumine Euroopa Liidust – Liikmesriikide valitsuste esindajate otsus nimetada ametisse Euroopa Kohtu kohtujurist – Vaidlustamatu akt – Ilmselge vastuvõetamatus)****(2020/C 433/66)***Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled***Hageja:* Eleanor Sharpston (Schoenfels, Luxembourg) (esindajad: barrister N. Forwood, ja J. Flynn, QC)

Kostjad: Euroopa Liidu Nõukogu, liikmesriikide valitsuste esindajad (esindajad: M. Bauer, R. Meyer ja A. Sikora-Kalėda)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada liikmesriikide valitsuste esindajate 2. septembri 2020. aasta otsus (EL) 2020/1251, millega nimetatakse ametisse kolm Euroopa Kohtu kohtunikku ja üks kohtujurist (ELT 2020, L 292, lk 1), osas, milles Euroopa Kohtu kohtujuristi ametisse nimetati Athanasios Rantos.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Eleanor Sharpstoni kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Liidu Nõukogu ja liikmesriikide valitsuste esindajate kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamise menetluses Euroopa Kohtu ja Üldkohtu kohtuasjades T-550/20 R, C-423/20 P(R) ja C-424/20 P(R) tekkinud kohtukulud.

(¹) ELT C 348, 10.10.2020.

11. septembril 2020 esitatud hagi – OD versus komisjon

(Kohtuasi T-575/20)

(2020/C 433/67)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Pooled

Hageja: OD (esindaja: advokaat V. Cukrov)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et komisjoni 13. juuli 2020. aasta rakendusotsus (EL) 2020/1025, milles käsitletakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/25/EL artikli 34 kohaldatavast raudtee-kaubaveole Sloveenias (teatavaks tehtud numbri C(2020) 4540 all) (ELT 2020, L 226, lk 5; edaspidi „rakendusotsus“), on tervikuna tühine, hõlmates nii artiklit 1, mille kohaselt lepingute suhtes, mille võrgustikusektori hankijad sõlmivad raudtee-kaubaveoteenuste osutamise võimaldamiseks Sloveenia territooriumil, kohaldatakse ka edaspidi direktiivi 2014/25/EL, kui ka artiklit 2, mille kohaselt see otsus on adresseeritud Sloveenia Vabariigile;
- mõista Euroopa Komisjonilt välja kõik kohtukulud, kaasa arvatud hageja kohtukulud, mis on näidatud kuluarvestuses, tasumisega 15 päeva jooksul kohtuotsuse kuulutamisest, lisaks viivituse korral seadusjärgne viivis, mida hakatakse arvestama eespool nimetatud 15-päevase tähtaja möödumisest.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud otsus on sisuliselt õigusvastane, kuna selle adressaat on näidatud valesti:

- vaidlustatud otsuse artiklis 2 on kostja märkinud otsuse adressaadiks Sloveenia Vabariigi, kuigi kostja korraldatud menetluses osales üksnes hageja, kes pealegi taotles, et otsuse adressaadidena näidataks hageja ise ja Sloveenia Vabariik.

2. Teine väide, et vaidlustatud otsus on vormi poolest õigusvastane:

- kostja ei küsinud hagejalt täiendavaid andmeid, mis on vajalikud, ja võttis nende puudumisel vastu eksliku otsuse, mille kohaselt asjaomane (toote)turg ei hõlma maantee-kaubavedu, rikkudes sellega õigust heale haldusele;
- kostja ei ole vaidlustatud otsust hagi kolmanda, neljanda ja viienda väite osas piisavalt põhistanud, kuna ta ei võtnud seisukohta oma varasemate otsuste suhtes, mis on hagejale soodsad, rikkudes sellega olulisi menetlusnõudeid.

3. Kolmas väide, et vaidlustatud otsus on sisuliselt õigusvastane, kuna asjaomane (toote)turg on valesti määratletud:

- kostja on vastuolus oma tavadega (näiteks komisjoni 24. jaanuari 2017. aasta rakendusotsus (EL) 2017/132) piiritletud asjaomase (toote)turu raudteeveoga piirdudes, selle asemel, et hõlmata raudtee-, maantee- ja lennutranspordi turgu;
- nii toimides rikkus kostja hageja huve kahjustades võrdsuse põhimõtet ja diskrimineerimiskeeldu, kuna sisuliselt samasuguses asjas, millele on viidatud eelmises taandes, tegi ta otsuse investori kasuks, lükates samas hageja taotluse tagasi.

4. Neljas väide, et vaidlustatud otsus on sisuliselt õigusvastane, kuna geograafiline turg on valesti määratletud:

- kostja on põhjendamatult piiritletud geograafilise turu Sloveenia Vabariigi territooriumiga, lähtudes Euroopa Kontrollikoja avaldatud eriaruande nr 8/2016 „ELi raudteekaubavedu ei ole ikka veel õigel teel“ sisu väärast tõlgendusest, jättes tähelepanuta hageja väited ja tõendid, mille kohaselt hageja tegutseb tegelikult rahvusvahelisel turul.

5. Viies väide, et vaidlustatud otsus on sisuliselt õigusvastane, kuna selles ei ole arvesse võetud kõiki konkurentsi hindamise näitajaid:

- konkurentsi hindamisel võttis kostja arvesse ainult hageja turuosa, samas kui ta oleks pidanud arvestama mitmesuguseid muid näitajaid nagu konkurentsi tegelik või võimalik esinemine direktiivi 2014/25/EL artikli 34 lõike 2 tähenduses; kostja ei võtnud arvesse asjaolu, et lisaks kolmele olemasolevale konkurendile olid turule tulnud neli uut konkurenti, ega asjaolu, et sel põhjusel hageja turuosa edaspidi järjest väheneb;
- kuna kostja võttis arvesse üksnes hageja turuosa, siis leidis ta ekslikult, et see turuosa (85,21 %) on liiga suur järeldamiseks, et turg on konkurentsile avatud, kuigi oma varasemates otsustes oli ta juba asunud seisukohale, et turuosa 86,7 % või 73,6 % ei ole liiga suur, kui võtta arvesse muid tingimusi (komisjoni 29. oktoobri 2007. aasta otsus 2007/706/EÜ ja komisjoni 29. oktoobri 2007. aasta otsus 2006/422/EÜ).

17. septembril 2020 esitatud hagi – Evropská vodní doprava-spéd. jt versus parlament ja nõukogu

(Kohtuasi T-576/20)

(2020/C 433/68)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: Evropská vodní doprava-spéd. s. r. o. (Praha, Tšehhi Vabariik), Konakl s. r. o. (Klíčany, Tšehhi Vabariik), Eurex AD s. r. o. (Děčín, Tšehhi Vabariik), Ladislav Říha (Heřmanov, Tšehhi Vabariik), Vladimír Hurych (Ústí nad Labem, Tšehhi Vabariik) (esindaja: advokaat A. Verný)

Kostjad: Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada määrus (EL) 2020/1054 ⁽¹⁾, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 561/2006 ning määrust (EL) nr 165/2014, mis on vastu võetud lähtudes direktiivist (EL) 2018/957 ⁽²⁾, millega muudeti direktiivi 96/71/EÜ ⁽³⁾ töötajate lähetamise kohta;
- tühistada määrus (EL) 2020/1055 ⁽⁴⁾, millega muudetakse määruseid (EÜ) nr 1071/2009, (EÜ) nr 1072/2009 ja (EL) nr 1024/2012, mis on vastu võetud lähtudes direktiivist (EL) 2018/957, millega muudeti direktiivi 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta;
- tühistada direktiiv (EL) 2020/1057 ⁽⁵⁾, millega korraldatakse direktiivide 96/71/EÜ ja 2014/67/EL kohaldamine ning muudetakse direktiivi 2006/22/EÜ ⁽⁶⁾, ning mis oli vastu võetud direktiivi (EL) 2018/97 alusel, millega muudeti direktiivi 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta;
- juhul kui hagi tunnistatakse vastuvõetavaks, siis liita käesolev menetlus kohtuasjadega C-626/18 ja C-620/18 kohtuotsuse huvides Üldkohtu kodukorra artiklit 68 analoogia alusel kohaldades;
- mõista Euroopa Parlamendilt ja Euroopa Liidu Nõukogult Üldkohtu kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel välja kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad järgmised väited.

Tulenevalt hagiavalduses esitatud kolmest esimesest nõudest on tähtaegselt esitatud hagi peamine ese Euroopa Parlamendi ja Euroopa Liidu Nõukogu õigusaktid, mis väidetavalt on hagejaid diskrimineerivad ja konkurentsioiguslikult halvemasse olukorda seadvad ning mis on vastu võetud lähtudes direktiivist (EL) 2018/957, millega muudeti direktiivi 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta.

Hagejad leiavad, et need õigusnormid kujutavad maanteeveo sektoris endast nn liikuvuspaketi kujul olulist eelist, võrreldes siduvate normidega, mis hagejate suhtes jätkuvalt kehtivad direktiivi (EL) 2018/957 alusel.

Teise võimalusena paluvad hagejad sarnaselt Poola Vabariigiga kohtuasjas C-626/18 ja Ungari Vabariigiga kohtuasjas C-620/18 täies ulatuses või kolmanda võimalusena osaliselt tühistada direktiiv (EL) 2018/957, kuna direktiiv on hagejate teenuse osutamise sektori väidetava diskrimineerimise alus.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2020. aasta määrus (EL) 2020/1054, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 561/2006 maksimaalse ööpäevase ja iganädalase sõiduaja, minimaalsete vaheaegade ning ööpäevaste ja iganädalaste puhkeperioodide miinimumnõuete osas ning määrust (EL) nr 165/2014 sõidumeerikute abil positsioneerimise osas (ELT 2020, L 249, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. juuni 2018. aasta direktiiv (EL) 2018/957, millega muudetakse direktiivi 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega (ELT 2018, L 173, lk 16).

⁽³⁾ Euroopa parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiiv 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega (EÜT 1997, L 18, lk 1; ELT eriväljaanne 05/02, lk 431).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2020. aasta määrus (EL) 2020/1055, millega muudetakse määruseid (EÜ) nr 1071/2009, (EÜ) nr 1072/2009 ja (EL) nr 1024/2012 eesmärgiga kohandada neid autovedude sektoris toimunud arenguga (ELT 2020, L 249, lk 17).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2020. aasta direktiiv (EL) 2020/1057, millega kehtestatakse seoses direktiividega 96/71/EÜ ja 2014/67/EL sõidukijuhtide lähetamist autovedude sektoris reguleerivad erinormid ning muudetakse direktiivi 2006/22/EÜ seoses täitmise tagamise nõuetega ja määrust (EL) nr 1024/2012 (ELT 2020, L 249, lk 49).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta direktiiv 2006/22/EÜ, mis käsitleb nõukogu määruste (EMÜ) nr 3820/85 ja (EMÜ) nr 3821/85 rakendamise miinimumtingimusi seoses autovedudega seotud sotsiaalõigusnormidega ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 88/599/EMÜ (ELT 2006, L 102, lk 35).

24. septembril 2020 esitatud hagi – MN versus Europol**(Kohtuasi T-586/20)**

(2020/C 433/69)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled***Hageja:* MN (esindajad: advokaadid S. Orlandi ja T. Martin)*Kostja:* Euroopa Liidu Õiguskaitsekoostöö Amet (Europol)**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada 6. märtsi 2020. aasta otsus mitte pikendada hageja lepingut tähtajatult;
- mõista Europolilt hageja kasuks välja 25 000 eurot hüvitisena mittevarelise kahju eest, mis vaidlustatud otsusega talle tekitati;
- mõista kohtukulud välja Europolilt.

Väited ja peamised argumendid*Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.*

1. Esimene väide, mille kohaselt on kriteerium, mida kasutati, et põhjendada otsust mitte pikendada hageja lepingut tähtajatult, õigusvastane, sest sellest ei selgu teenistuse huvi.
2. Teine, täiendava võimalusena esitatud väide, mille kohaselt on vaidlustatud otsuses mitu ilmset hindamisviga.

24. septembril 2020 esitatud hagi – MO versus nõukogu**(Kohtuasi T-587/20)**

(2020/C 433/70)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled***Hageja:* MO (esindaja: advokaat A. Guillerme)*Kostja:* Euroopa Liidu Nõukogu**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada ametisse nimetava asutuse 19. novembri 2019. aasta otsus viia MO üle rumeenia keele tõlkeosakonda;
- tühistada hageja 2019. aasta hindamisaruanne;
- tuvastada, et administratsioon on hageja suhtes alates 2016. aastast õigusvastaselt käitunud, ning mõista kostjalt välja 277 371,36 eurot tekitatud kahju hüvitamiseks;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide osas, mis puudutab tema rumeenia keele tõlkeosakonda üleviimise otsuse tühistamist, käsitleb hoolitsemiskohustuse rikkumist. See väide jaguneb kaheks osaks.
 - Esimese väiteosa kohaselt ei vasta üleviimise otsus teenistuse huvidele, hageja huvidele ega ametikohtade võrdväärsuse põhimõttele;
 - Teise väiteosa kohaselt on rikutud õigust olla enne üleviimise otsuse tegemist ära kuulatud.
2. Teine väide osas, mis puudutab tema rumeenia keele tõlkeosakonda üleviimise otsuse tühistamist, käsitleb õigust olla ära kuulatud. See väide jaguneb kaheks osaks.
 - Esimese väiteosa kohaselt on rikutud õigust olla eelnevalt ära kuulatud, kuivõrd hagejale ei tehtud teatavaks asjaolusid, millest lähtudes oleks ta saanud end tulemuslikult kaitsta;
 - Teise väiteosa kohaselt on tehtud faktivigu ja hageja 2019. aasta hindamisaruandes ilmne hindamisviga.
3. Kolmas väide osas, mis puudutab kahju hüvitamist hinnangulises suurus 277 371,36 eurot, kui seda menetluse käigus ei suurendada või vähendada, ning mis puudutab nõukogu õigusvastast käitumist ja õigusvastaseid otsuseid. See väide jaguneb viieks osaks.
 - Esimese väite osa kohaselt oli administratsiooni käitumine õigusvastane nii enne kui ka pärast haldusuurimist hageja suhtes aset leidnud ahistamise juhtumite väljaselgitamiseks;
 - Teise väiteosa kohaselt oli üleviimise otsus, mille tõttu tekkis kahju, mille hüvitamist ta nõuab, õigusvastane;
 - Kolmanda väiteosa kohaselt ei läbinud hageja 2014. aasta reformi raames sertifitseerimist;
 - Neljanda väiteosa kohaselt on rikutud hageja meditsiinilisi andmeid;
 - Viienda väiteosa kohaselt oli 2019. aasta hindamine ebaseaduslik.

29. septembril 2020 esitatud hagi – JD versus EIP**(Kohtuasi T-608/20)**

(2020/C 433/71)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: JD (esindaja: advokaat H. Hansen)

Kostja: Euroopa Investeeringispank (EIP)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada otsus, millega (i) nõutakse, et hageja allkirjastaks oma töölepingu lisa, millega ta loobuks teatavatest sotsiaalkindlustuse õigustest, ja (ii) välistatakse hageja asumine kostja teenistusse, kui ta ei allkirjasta lisalepingut, mis kajastub (a) kostja poolt hagejale saadetud kirjas, mis kannab 20. jaanuari 2020. aasta kuupäeva, kuid saadeti alles 23. jaanuari 2020. aasta e-kirjaga, (b) hageja ja kostja vahel 29. jaanuarist 2020 7. veebruarini 2020 toimunud e-kirjavahetuses, ja (c) kostja poolt hagejale 3. märtsil 2020 saadetud kirjas;

- tühistada vaideotsus, millega jäeti algne otsus muutmata ja mis tehti teatavaks kostja poolt hageja õigusnõustajale saadetud kirjaga, mis kannab 18. juuni 2020. aasta kuupäeva, kuid saadeti alles 19. juuni 2020. aasta e-kirjaga;
- seetõttu kohustada kostjat tühistama 20. jaanuari 2020. aasta kuupäeva kandev kiri, 18. juuni 2020. aasta kuupäeva kandev kiri ja nendega seotud nõue, et hageja allkirjastaks kõnealuse lisalepingu kui teenistusse asumise eeltingimuse;
- parandada kostja töötervishoiu arsti 10. jaanuaril 2020 koostatud ja samal päeval e-kirjaga hagejale saadetud arstitõend osas, milles see sisaldab väidet, et hagejal on varem tekkinud terviseprobleem, mis väidetavalt võib tulevikus kaasa tuua invaliidsuse;
- kohustada kostjat esimese võimalusena andma hagejale tegelik võimalus asuda EIP teenistusse ning maksta tagasiulatuvalt välja töötasu ja toetused alates lepingus märgitud teenistusse asumise kuupäevast, st 1. veebruarist 2020, või täiendava võimalusena mõista välja hüvitis järgmiselt:
- mõista kostjalt hageja kasuks välja hüvitis nelja aasta töötasu ulatuses ehk 367 499,52 euro suuruses summas;
- igal juhul mõista välja järgmised hüvitised:
 - mõista kostjalt hageja kasuks välja 20 000 eurot hüvitisena mittevahalise kahju eest;
 - mõista kostjalt hageja kasuks välja 2 104,19 eurot kolimiskulude hüvitamiseks;
 - mõista kostjalt hageja kasuks välja 15 312,48 eurot sisseseadmistoetuse eest, mida ei makstud;
 - mõista kostjalt hageja kasuks välja 15 000 eurot hüvitisena õigusabikulude eest seoses käesolevas asjas saadud nõustamisega, ulatuses, milles need kulud ei kuulu hüvitatavate kulude hulka, kusjuures hageja jätab sõnaselgelt endale õiguse seda nõuet menetluse käigus suurendada;
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt; ja
- jätta hagejale õigus esitada mis tahes muid nõudeid.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on olulist menetlusnormi.

- Hageja väidab, et töötervishoiu arsti 10. jaanuaril 2020. aasta arstitõend sisaldab hageja isikuandmeid suuremas ulatuses kui kohaldatavate õigusnormide kohaselt vaja oleks.

2. Teine väide, et aluslepingute kohaldamisel on rikutud õigusriigi põhimõtet.

- Hageja väidab, et talle hüvitiste maksmise või kindlustuskaitse andmise välistamisel puudus õiguslik alus.
- Hageja väidab veel, et kostja tõlgendas pensioniskeemi eeskirja artiklit 6-1 ebaõigesti, kohaldades Euroopa Liidu muude teenistujate teenistustingimuste artiklil 32 põhinevat argumenti.
- Lisaks väidab hageja, et tõlgendus, mille kostja andis pensioniskeemi eeskirja artiklile 6-1, on vastuolus i) selle sätte tekkelooga ja ii) teabega, mille kostja ise on oma personalile edastanud.

3. Kolmas väide, et aluslepingute kohaldamisel on rikutud õigusriigi põhimõtet.

- Selle väitega väidab hageja, et kostja nõudel, et hageja allkirjastaks kõnealuse töölepingu lisa, millega ta oleks loobunud teatavatest sotsiaalkindlustuse õigustest, puudub õiguslik alus.

4. Neljas väide, et rikutud on aluslepinguid ja eelkõige teatavaid Euroopa Liidu põhiõiguste harta sätteid.

- Hageja väidab, et kostja tegutses diskrimineerivalt ning rikkus harta artikli 21 lõiget 1 ja artikli 34 lõiget 1.
- Rikutud on harta artiklist 41 hagejale tulenevaid menetlusõigusi ja harta artikliga 42 hagejale tagatud õigust tutvuda dokumentidega.
- Peale selle on rikutud hagejale hartast tulenevat õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele.

5. Viies väide, et rikutud on olulist menetlusnormi.

- Hageja väidab, et töölevõtmisele eelnev tervisekontroll peab hõlmama arstlikku läbivaatust, mida praegusel juhul ei tehtud.

6. Kuues väide, et rikutud on veel üht olulist menetlusnormi.

- Hageja väidab, et vaidlustatud vaideotsuse tegid isikud, kellele väidetavalt oli delegeeritud volitus teostada EIP presidendi kontrollipädevust, olgugi et sellisel delegeerimisel puudub õiguslik alus.
- Täiendava võimalusena, eeldusel, et EIP presidendil oli seaduslik võimalus oma kontrollipädevust delegeerida, tuleb vaideotsus tühistada, sest selle tegid isikud, kellel oli huvide konflikt ja kes seetõttu ei olnud erapooletud. Seega rikuti hea halduse põhimõtet ja harta artiklist 41 tulenevaid nõudeid.

7. Seitsmes väide, milles hageja viitab õiguskaitsevahenditele, mida ta soovib käesolevas asjas kasutada.

- Esimese võimalusena nõuab hageja oma lepingu täitmist, st võimalust asuda kostja teenistusse ja töötasu tagasiulatuvat väljamaksmist.
- Teise võimalusena nõuab hageja, et talle mõistetakse välja kahjuhüvitis, mis vastab poolte vahel sõlmitud tähtajalise lepingu jooksul maksmisele kuuluvale töötasule.
- Igal juhul, st olenemata sellest, kas Euroopa Kohus rahuldab esimese või teise võimalusena esitatud nõude, palub hageja, et talle mõistetakse talle välja hüvitised erinevat liiki kahju eest, mis talle kostja tegevuse ja õigusvastaste otsustega on tekitatud.

1. oktoobril 2020 esitatud hagi – Casino, Guichard-Perrachon versus komisjon

(Kohtuasi T-614/20)

(2020/C 433/72)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Casino, Guichard-Perrachon (Saint-Étienne, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid O. de Juvigny, A. Sunderland, I. Simic ja G. Aubron)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada ELTL artikli 263 alusel Euroopa Komisjoni 23. juuli 2020 otsus C(2020) 5192 (final);
- mõista kõik kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitab hageja üheainsa väite, mille kohaselt on vaidlustatud otsus õigusvastane, kuna see on vastu võetud dokumentide alusel, mille komisjon sai eelkontrolli käigus, mis viidi läbi õigusvastaste otsuste alusel, mille peale on esitatud tühistamishagid kohtuasjades T-249/17, Casino, Guichard-Perrachon vs. komisjon, ja T-538/19, Casino, Guichard-Perrachon vs. komisjon.

5. oktoobril 2020 esitatud hagi – FZ jt versus komisjon

(Kohtuasi T-618/20)

(2020/C 433/73)

Kohtumenethuse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: FZ ja ülejäänud 17 hagejat (esindaja: advokaat J.-N. Louis)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni otsus hagejate 2019. aasta detsembrikuu palgatõendi koostamise kohta osas, milles esimest korda kohaldati uusi paranduskoefitsiente tagasiulatuvalt alates 1. aprillist 2019 ja 1. juulist 2019;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad väidavad hagi põhjendamiseks, et on rikutud Euroopa Liidu personalieeskirjade (edaspidi „personaleeskirjad“) artikleid 64 ja 65, võrdse kohtlemise põhimõtet samaväärse ostujõu osas ning tehtud ilmne hindamisviga.

Hagejad leiavad, et määramaks kindlaks väljaspool liitu teenistuses olevate hagejate töötasule kohaldatav paranduskoefitsient, peab EUROSTAT koguma konkreetselt nende teenistusk kohta käivaid andmeid vastavalt personaleeskirjade artiklite 64 ja 65 rakenduseeskirjadele, mis on sätestatud personaleeskirjade XI lisas.

Nad väidavad lisaks, et EUROSTATi, OCDE ja ÜRO rahvusvahelises koostöölepingus määratud koefitsiendid on 2018. aasta jaanuari ja 2019. aasta jaanuari vahelisel ajal kukkunud 239,7 eurolt 94 eurole, samas kui ÜRO töötajate töötasule kohaldatud koefitsiente samal perioodil suurendati, et võtta arvesse inflatsiooni. Kongo frangi väärtus langes 2017. aastal võrreldes USA dollari ja euroga märkimisväärselt ja millele lisandus kõrge inflatsioon, tuues kaasa suure hinnatõusu USA dollarites IMFi analüüside põhjal.

Hagejate hinnangul ei ole kostja selgitanud, kuidas võtavad kohaldatud paranduskoefitsiendid neid olulisi asjaolusid arvesse.

5. oktoobril 2020 esitatud hagi – FJ jt versus Euroopa välisteenistus

(Kohtuasi T-619/20)

(2020/C 433/74)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: FJ ja ülejäänud viis hagejat (esindaja: advokaat J.-N. Louis)

Kostja: Euroopa välisteenistus

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada hagejate 2019. aasta detsembrikuu palgatõend osas, milles esimest korda kohaldati uusi paranduskoefitsiente tagasiulatuvalt alates 1. aprillist 2019 ja 1. juulist 2019;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad väidavad hagi põhjendamiseks, et on rikutud Euroopa Liidu personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad“) artikleid 64 ja 65, võrdse kohtlemise põhimõtet samaväärse ostujõu osas ning tehtud ilmne hindamisviga.

Hagejad leiavad, et määramaks kindlaks väljaspool liitu teenistuses olevate hagejate töötasule kohaldatav paranduskoefitsient, peab EUROSTAT koguma konkreetselt nende teenistuskoha käivaid andmeid vastavalt personalieeskirjade artiklite 64 ja 65 rakenduseeskirjadele, mis on sätestatud personalieeskirjade XI lisas.

Nad väidavad lisaks, et EUROSTATi, OCDE ja ÜRO rahvusvahelises koostöölepingus määratud koefitsiendid on 2018. aasta jaanuari ja 2019. aasta jaanuari vahelisel ajal kukkunud 239,7 eurolt 94 eurole, samas kui ÜRO töötajate töötasule kohaldatud koefitsiente samal perioodil suurendati, et võtta arvesse inflatsiooni. Kongo frangi väärtus langes 2017. aastal võrreldes USA dollari ja euroga märkimisväärselt ja millele lisandus kõrge inflatsioon, tuues kaasa suure hinnatõusu USA dollarites IMFi analüüside põhjal.

Hagejate hinnangul ei ole kostja selgitanud, kuidas võtavad kohaldatud paranduskoefitsiendid neid olulisi asjaolusid arvesse.

5. oktoobril 2020 esitatud hagi – Les Mousquetaires ja ITM Entreprises versus komisjon

(Kohtuasi T-625/20)

(2020/C 433/75)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Les Mousquetaires (Pariis, Prantsusmaa), ITM Entreprises (Pariis) (esindajad: advokaadid N. Jalabert-Doury ja K. Mebarek)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 23. juuli 2020. aasta otsus nõukogu määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 18 lõike 3 kohaldamise menetluses (juhtum AT.40466 – Alliance Casino ja Intermarché);
- mõista kõik kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitavad hagejad ühe väite, mille kohaselt on rikutud õigust tõhusale õiguskaitsevahendile, nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003 [ELTL artiklites 101 ja 102] sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205) artikli 18 lõiget 3 ning puudub õiguslik alus, kuna vaidlustatud otsuses kehtestatakse hagejatele kohustus teha kindlaks koosolekud ja esitada uuesti dokumendid, mis on juba olnud komisjoni käsutuses ja mille Euroopa Liidu Üldkohus on vahepeal kehtetuks tunnistanud.

15. oktoobril 2020 esitatud hagi – Delifruit versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi T-629/20)

(2020/C 433/76)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Delifruit, SA (Guayaquil, Ecuador) (esindajad: advokaadid K. Van Maldegem, P. Sellar ja S. Saez Moreno)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- osaliselt tühistada vaidlustatud õigusakt, mida on muudetud komisjoni määruse (EL) 2020/1085 parandusega, kuna see kehtestab kloropüriifossi jääkide piirnormiks banaanide puhul 0,01 mg/kg; ja
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja palub osaliselt tühistada Euroopa Komisjoni 23. juuli 2020. aasta määrus (EL) 2020/1085, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 396/2005 II ja V lisa seoses teatavates toodetes või nende pinnal esinevate kloropüriifossi ja metüülkloropüriifossi jääkide piirnormidega ⁽¹⁾, mida on muudetud komisjoni määruse (EL) 2020/1085 ⁽²⁾ parandusega.

Hageja väidab oma hagi põhjendamiseks, et komisjon on teinud ilmse hindamisvea, kuna ei võtnud oma hinnangus, mille tulemusel võttis ta vastu vaidlustatud õigusakti, arvesse asjakohast tegurit (põhjalik uuring, millega lükati ümber üks väidetav põhjus piirnormi kehtestamiseks), mistõttu rikkus ta ka määruse 396/2005 artikli 14 lõike 2 punkte a ja f, mis nõuavad, et komisjonil tuleb võtta kõiki asjakohaseid ja olemasolevaid andmeid.

⁽¹⁾ ELT 2020, L 239, lk 7.

⁽²⁾ ELT 2020, L 245, lk 31.

15. oktoobril 2020 esitatud hagi – JP versus komisjon**(Kohtuasi T-638/20)**

(2020/C 433/77)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled***Hageja:* JP (esindajad: advokaadid S. Rodrigues ja A. Champetier)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada 17. juuli 2019. aasta otsus mitte kanda hagejat konkursi EPSO/AD/363/18 – administraatorid (AD7) edukalt läbinud kandidaatide reservnimekirja ning 10. detsembri 2019. aasta otsus, millega hageja uuesti läbivaatamise taotlus rahuldamata jäeti;
- tühistada 7. juuli 2020. aasta otsus, millega hageja 5. märtsi 2020. aasta kaebus rahuldamata jäeti;
- kohustada kostjat hüvitama hagejale tekitatud kahju ning
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid*Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.*

1. Esimese väite kohaselt on esiteks rikutud põhimõtet, mille kohaselt peavad valikukomisjoni liikmetel olema vajalikud oskused, et hinnata objektiivselt kandidaatide sooritust ja kutsealast pädevust asjaomast valdkonna puudutava vestluse käigus; teiseks on rikutud võrdse kohtlemise põhimõtet ja kolmandaks õiguspärase ootuse põhimõtet.
2. Teise väite kohaselt on rikutud põhimõtet, mille kohaselt peab valikukomisjoni koosseis olema piisavalt stabiilne.
3. Kolmanda väite kohaselt on tehtud mitu hindamisviga.

22. oktoobril 2020 esitatud hagi – TIB Chemicals versus komisjon**(Kohtuasi T-639/20)**

(2020/C 433/78)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled***Hageja:* TIB Chemicals AG (Mannheim, Saksamaa) (esindaja: advokaat K. Fischer)*Kostja:* Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada osaliselt komisjoni 19. mai 2020. aasta delegeeritud määrus (EL) 2020/1182⁽¹⁾ järgmise aine osas: dioktüültilnadilauraat [1]; dioktüülbis(kookosatsüüloksü)stannaani derivaadid [2]; ning osas, milles sellega muudetakse määruse (EÜ) nr 1272/2008⁽²⁾ VI lisa, kandes see aine koos asjakohaste klassifikatsioonide ja märgistustega määruse (EÜ) nr 1272/2008 VI lisa 3. osa tabelisse 3; ning
- mõista kõik neis menetlustes tekkinud kulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab hagi põhjenduseks seitse väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud määrus rikub määruse (EÜ) nr 1272/2008 artikli 37 lõikeid 1 ja 5 koostoimes selle VI lisa 2. osaga, kuna ei ole arvesse võetud aine kohta kättesaadavat teavet, mida sisaldab REACH-registreerimise toimik. See on ilmne hindamisviga.
2. Teine väide, et vaidlustatud määrus rikub määruse (EÜ) nr 1272/2008 artikleid 5, 9, 36 ja 37 koostoimes selle I lisa 1. osaga (punkt 1.1.1.3) and 3. osaga (punktid 3.7.2.2 ja 3.7.2.3), kuna asjakohast kättesaadavat teavet ei kontrollitud, hinnatud ega kaalutud tunnustatud usaldusväärsete teaduslike põhimõtete alusel.
3. Kolmas väide, et vaidlustatud määrus rikub määruse (EÜ) nr 1272/2008 artikleid 5, 36 ja 37 koostoimes selle I lisa 1. osaga (punkt 1.1.1.3) ja 3. osaga (punktid 3.7.2.2 ja 3.7.2.3), kuna analoogmeetodit ei kohaldatud, tuginedes usaldusväärsele teaduslikule alusele ning komisjon hindas kättesaadavate tõendite kaalu.
4. Neljas väide, et vaidlustatud määrus on vastu võetud, rikkudes määruse (EÜ) nr 1272/2008 artikli 36 lõike 1 punkti d ning artikli 37 lõiget 5 koostoimes I lisa 3. osa 3.7 jaoga, kuna komisjon ei ole esitanud selgeid teaduslikke tõendeid, et vaatlusalune aine vastab reproduktiivtoksiliseks (kategooria 1B) ja STOT RE1 klassifitseerimise tingimustele.
5. Viies väide, et vaidlustatud määrus on vastu võetud, rikkudes proportsionaalsuse põhimõtet, kuna vaatlusaluse aine klassifitseerimine ei ole ei õige ega vajalik. Hagejalt võeti eelkõige erandi tegemise võimalus.
6. Seitsmes väide, et komisjon on vaidlustatud määruse vastuvõtmisega rikkunud määruse (EÜ) nr 1272/2008 artikli 37 lõiget 4, hageja õigust heale haldusele ja tema õigust olla ära kuulatud. Eelkõige ei ole hagejale antud sobivat võimalust esitada tõhusalt oma seisukohad riskihindamise komitee arvamuse enda kohta ning tõendada, et arvamus on teaduslikust vaatepunktist ebaõige.
7. Seitsmes väide, et komisjon, võttes vaidlustatud määruse vastu, viimata eelnevalt läbi riskihindamise ja seda dokumenteerimata, on rikkunud enda võetud kohustusi, mis tulenevad institutsioonivahelisest parema õigusloome kokkulepest.

⁽¹⁾ Komisjoni 19. mai 2020. aasta delegeeritud määrus (EL) 2020/1182, millega muudetakse ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist käsitleva Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1272/2008 VI lisa 3. osa selle kohandamiseks tehnika ja teaduse arenguga (ELT 2020, L 261, lk 2).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1272/2008, mis käsitleb ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist ning millega muudetakse direktiive 67/548/EMÜ ja 1999/45/EÜ ja tunnistatakse need kehtetuks ning muudetakse määrust (EÜ) nr 1907/2006 (ELT 2008, L 353, lk 1).

23. oktoobril 2020 esitatud hagi – NG jt versus nõukogu ja parlament**(Kohtuasi T-646/20)**

(2020/C 433/79)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled***Hagejad:* NG ja teised 17 hagejat (esindaja: advokaat R. Martens)*Kostjad:* Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Parlament**Nõuded***Hagejad paluvad Üldkohtul:*

- täies ulatuses tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2020. aasta määruse (EL) 2020/1054, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 561/2006 maksimaalse ööpäevase ja iganädalase sõiduaja, minimaalsete vaheaegade ning ööpäevaste ja iganädalaste puhkeperioodide miinimumnõuete osas ning määrust (EL) nr 165/2014 sõidumeerikute abil positsioneerimise osas, artikli 1 lõike 6 punktid c ja d;
- mõista kostjatel välja kõik kohtukulud, sealhulgas täitmise peatamise menetlusega seotud kulud.

Väited ja peamised argumendid*Hagi põhjenduseks esitavad hagejad viis väidet.*

1. Esimene väide, et sisulise ja kaudse diskrimineerimise tõttu on rikutud ELL artiklit 2 ja artikli 4 lõiget 2, ELTL artikleid 18 ja 95, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 21 ning võrdsuse ja diskrimineerimiskeelu põhimõtet kui liidu õiguse üldpõhimõtteid koostoimes ELL artikli 5 lõikega 4 ning liidu õiguse üldpõhimõtteks oleva proportsionaalsuse põhimõttega.
2. Teine väide, et teenuste osutamise vabaduse ja asutamisvabaduse õigusvastase piiramise tõttu on rikutud ELTL artikleid 26 ja 56 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 16 ja artikli 52 lõiget 1 koostoimes ELL artikli 5 lõikega 4 ja liidu õiguse üldpõhimõtteks oleva proportsionaalsuse põhimõttega.
3. Kolmas väide, et keskkonna kvaliteedi hoidmise, kaitsmise ja edendamise takistamise tõttu on rikutud ELL artikli 3 lõiget 3, ELTL artikleid 11 ja 191 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 37.
4. Neljas väide, et üksikasjalike põhjenduste esitamata jätmise ja mõjuhinnangute tegemata jätmise tõttu on rikutud ELTL artikli 296 teist lõiku, ELTL protokolli nr 2 artiklit 5, paremat õigusloomet käsitlevat institutsioonidevahelist kokkulepet ning põhjendamiskohustust.
5. Viies väide, et elatustaseme ja tööhõive taseme tõsise mõjutamise tõttu ning õigusvastase sekkumisega era- ja perekonnaellu on rikutud ELTL artikleid 91 ja 94 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 7 koostoimes põhiõigusega era- ja perekonnaelu austamisele, nagu see on tagatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikliga 8 ning mis on liidu õiguse üldpõhimõte.

27. oktoobril 2020 esitatud hagi – ühisettevõtte Clean Sky 2 versus NG**(Kohtuasi T-649/20)**

(2020/C 433/80)

*Kohtumenetluse keel: itaalia***Pooled**

Hageja: ühisettevõtte Clean Sky 2 (esindajad: advokaat M. Velardo ja B. Mastantuono)

Kostja: NG

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- mõista kostjalt toetuslepingu nr 632420 „FIMAC, FAST impact cross-analysis methodology for Composite leading edge Structures“ alusel Euroopa Liidu seitsmenda raamprogrammi raames ühisettevõtte Clean Sky 2 kasuks välja 168 062,23 eurot, millele lisandub Euroopa Keskpanga poolt oma peamiste refinantseerimistehingute suhtes kohaldatav intressimäär 3,5 % alates 13. juulist 2019 kuni summa tegeliku tasumiseni;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmise väite.

Kostja rikkus oma lepingulisi kohustusi, kui ta jättis tagasi maksmata personalikuludega seotud summa, mis loeti toetuskõlbmatuks. Sellest tulenevalt väljastas hageja 12. juulil 2019 võlateate 168 062,23 eurole, mis oli juba makstud äriühingule Alpha Consulting Service Srl, mis on äriregistrist kustutatud. Nimelt on Itaalia õiguse kohaselt kostja vastutav äriühingu Alpha Consulting Service Srl lepinguliste kohustuste rikkumise eest, kuna ta esineb kui osanik ja likvideerija ning esindaja äriühingule Alpha Consulting Service Srl, mis on äriregistrist kustutatud. Äriühingu vastuväited pärast võlateate väljastamist on üldised, ebatäielikud ja põhistamata ning tunduvad seega täielikult põhjendamatud. Sellest tulenevalt on hagejal õigus nõuda makstud summa tagastamist ja tagasimaksmist, millele lisandub viivis.

28. oktoobril 2020 esitatud hagi – Mylan Ireland versus EMA**(Kohtuasi T-653/20)**

(2020/C 433/81)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Mylan Ireland Ltd (Dublin, Iirimaa) (esindaja: advokaat O. Swens)

Kostja: Euroopa Ravimiamet

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada vastuvõetavaks ja põhjendatuks hageja esitatud õigusvastasuse vastuväide inimintervishoius kasutatavate ravimite komitee järelduse peale, et Sanofil on uue toimeaine staatus, nagu nähtub 26. augusti 2013. aasta otsusest, millega kiidetakse heaks „AubagioTM – Teriflunomiid“ müügiluba;
- tühistada Euroopa Ravimiameti 18. augusti 2020. aasta otsus jätta rahuldamata Mylani müügilooataotlus ravimi AubagioTM geneerilise versioonile ja

— mõista kohtukulud välja Euroopa Ravimiametilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide tugineb asjaolule, et kuna õigusvastasuse vastuväide on põhjendatud, ei ole vaidlustatud otsuse põhjendused seaduslikult kehtivad, sest EMA tegi hindamisvea, rikkus õigusnormi ja jättis täitmata oma põhjendamiskohustuse ning kohustuse hinnata asjaolusid hoolikalt ja põhjalikult, nagu on sätestatud ETL artiklis 296.
2. Teise väitega leitakse samuti, et vaidlustatud otsus ei ole seaduslik, kuna „uue toimeaine“ staatust oleks pidanud uuesti analüüsima, kui Mylan esitas vastuväited taotluse etapis. Seega ei täitnud EMA oma kohustusi nõuetekohaselt, jättes eelkõige täitmata kohustuse hinnata asjaolusid tegelikult ja hoolikalt ning esitada põhjendused vastavalt ETL artiklile 296, mistõttu on vaidlustatud otsus ebaseaduslik.

30. oktoobril 2020 esitatud hagi – Ryanair versus komisjon

(Kohtuasi T-657/20)

(2020/C 433/82)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Ryanair DAC (Swords, Iirimaa) (esindajad: advokaadid F. Laprévote, V. Blanc, E. Vahida, S. Rating ja I. Metaxas-Maranghidis)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 9. juuni 2020. aasta otsus (EL) riigiabi asjas SA.57410 COVID –Finnairi rekapitaliseerimine ⁽¹⁾ ja
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Ühtlasi palus hageja lahendada asi Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklis 23a sätestatud kiirendatud menetluses.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et komisjon kohaldas vääralt ETL artikli 107 lõike 3 punkti b, kohaldas mittetäielikult riigiabi ajutist raamistikku ja tegi ilmse hindamisvea, järeldades, et abiga kõrvaldatakse tõsine häire Soome majanduses, rikkudes oma kohustust kaaluda abi positiivseid mõjusid võrreldes selle negatiivsete mõjudega kaubandustingimustele ja moonutamata konkurentsi säilitamisele (nn tasakaalustav test) ja järeldades, et Finnairil ei olnud mingit märkimisväärset turujõudu.
2. Teine väide, et komisjon rikkus ETL konkreetseid sätteid ja liidu õiguse üldpõhimõtteid, mis puudutavad diskrimineerimise keeldu, teenuste osutamise vabadust ja asutamisevabadust, millel põhineb lennutranspordi liberaliseerimine liidus alates 1980ndate lõpust. Liidus lennutranspordi turu liberaliseerimine on võimaldanud kasvada tõeliselt üle-euroopalistel odavlennufirmadel. Lubades Soomel reserveerida abi Finnairile, jättis Euroopa Komisjon tähelepanuta COVID-19 kriisi tekitatud kahju niisugustele üle-euroopalistele lennufirmadele ning nende rolli Soome lennuühenduses.

3. Kolmas väide, et vaatamata tõsistele raskustele jättis komisjon algatamata ametliku uurimismenetluse ja rikkus hageja menetlusõigusi.
4. Neljas väide, et komisjon rikkus oma põhjendamiskohustust.

⁽¹⁾ ELT 2020, C 310, lk 6.

2. novembril 2020 esitatud hagi – Jakober versus EUIPO (Tassi kuju)

(Kohtuasi T-658/20)

(2020/C 433/83)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Philip Jakober (Stuttgart, Saksamaa) (esindaja: advokaat J. Klink)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi ruumiline kaubamärk (Tassi kuju) – registreerimistaotlus nr 15 963 994

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 20. augusti 2020. aasta otsus asjas R 554/2020-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- muuta vaidlustatud otsust nii, et kaebus tunnistatakse põhjendatuks ja ELi kaubamärgi registreerimistaotlus nr 15 963 994 kantakse EUIPO registrisse;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 3 rikkumine.

Üldkohtu 30. septembri 2020. aasta määrus – Banco Comercial Português jt versus komisjon

(Kohtuasi T-298/18) ⁽¹⁾

(2020/C 433/84)

Kohtumenetluse keel: inglise

Üheksanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 249, 16.7.2018.

Üldkohtu 30. septembri 2020. aasta määrus – DEI versus komisjon**(Kohtuasi T-694/18) ⁽¹⁾**

(2020/C 433/85)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Kuuenda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 35, 28.1.2019.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)



Euroopa Liidu
Väljaannete Talitus
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET